

sangham.net
Virtual AccessToInsight

-Namo tassa bhagavato arahato sammā-

 ព្រះត្រៃបិដកភាសាខ្មែរ - Tipitaka Khmer language

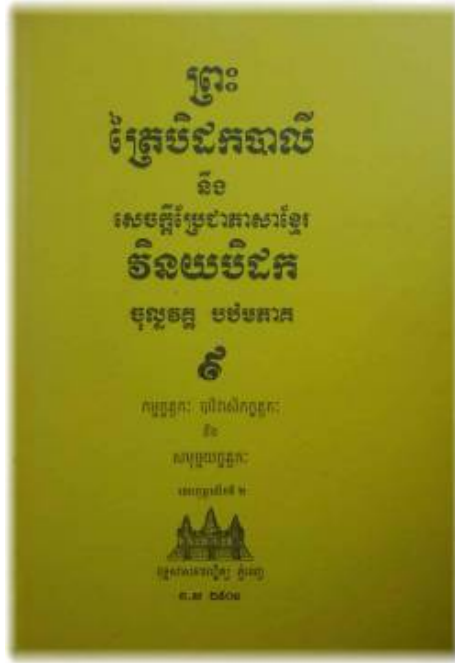
ភាគ ០០៩ - Book 009

Ven. Members of the Sangha, Ven. Theras Valued Upasaka, valued Upasika This is a Work Edition!
1.Edition 20170101 Do not share it further except for editing and working purposes within the
transcription project on sangham.net. Only for personal use. If you find any mistake or like to join
the merits please feel invited to join here: [sangham.net \[http://sangham.net/index.php/board,85.0.html\]](http://sangham.net/index.php/board,85.0.html)
or Upasika Norum on sangham.net **Anumodana!**

សូមថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសង្ឃ, ជំរាបសួរឧបាសក និងឧបាសិកាទាំងអស់ នេះគឺជាសេចក្តីព្រាងច្បាប់ការបោះពុម្ពផ្សាយ! 1.Edition
20170101 សូមកុំចែករំលែកបន្ថែមទៀត ប្រសិនបើមិនមែនសម្រាប់ការកែសម្រួលនៅ sangham.net និងកិច្ចការនេះ។ សូមគិតថា
លោកអ្នកត្រូវបានអញ្ជើញដើម្បីចូលរួមបុណ្យកុសលនេះ និងសូមប្រាប់ពួកយើងអំពីកំហុស និងប្រើវេទិកានេះ: [sangham.net](http://sangham.net/index.php/board,85.0.html)
[\[http://sangham.net/index.php/board,85.0.html\]](http://sangham.net/index.php/board,85.0.html) ឬប្រាប់ឧបាសិកា Norum នៅលើ sangham.net **សូមអនុមោទនា!**

A topic about progress and feedback can be found here: [ព្រះត្រៃបិដក ភាគ ០០៩ - Tipitaka Book 009](http://forum.sangham.net/index.php/topic,9187.0.html)
[\[http://forum.sangham.net/index.php/topic,9187.0.html\]](http://forum.sangham.net/index.php/topic,9187.0.html), for change log on ati.eu see here: [រាយការណ៍ ភាគ](http://ati.eu)
[០០៩](http://ati.eu)

គំរូ ឯកសារ ផ្សេងទៀត ៖
[book_009.pdf](#)

CS លេខសម្គាល់
លេខទំព័រ

ព្រះត្រៃបិដក ភាគ ទី៩

១. ៩

វិន័យបិដក

CS [vin](#) | [ភាគ ទី៩](#)

ភាគ ទី៩

ចុល្លវគ្គ

CS [vin.cv](#) | [ភាគ ទី៩](#)

(ចូឡវគ្គ)

បឋមភាគ
ភាគ ទី១

[កម្មក្ខន្ធកៈ](#) | [បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ](#) | [សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ](#)

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស។

ខ្ញុំសូមនមស្ការ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គនោះ។

កម្មក្ខន្ធកៈ (ទី១)

CS [vin.cv.01](#) | [ភាគ ទី៩](#)

(១. កម្មក្ខន្ធកៈ)

(តជ្ជនីយកម្មជាបឋម ទី១)

(១. តជ្ជនីយកម្ម)

[១] សម័យនោះ ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី។ សម័យនោះឯង បណ្ឌិតភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ^១ ទាំងឡាយ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃដៃក្នុងពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវែង ជាពហុស្ស្ត ហើយជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត។ ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស មានសេចក្តីអៀនខ្មាស សេចក្តីរមែង ជាអ្នកប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្ហាប់ថា ហេតុអ្វីបានជាបណ្ឌិតភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុទាំងឡាយ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹងដៃដៃក្នុងពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវែង ជាពហុស្ស្ត ហើយជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក៏យកសេចក្តីនុះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ។

[២] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា បណ្ឌិតភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុទាំងឡាយ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹងដៃដៃក្នុងពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវែង ជាពហុស្ស្ត ហើយជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក ចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះពួកយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន។ ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វី បានជាមោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ បង្កហេតុ។ បើ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ។ បើ ជាអ្នកបង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នាប្រឹងដៃដៃក្នុងពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវែង ជាពហុស្ស្ត ហើយជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នាក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬដឹកនាំពួកជន ដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹងរិតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មានតែដឹកនាំសេចក្តីមិនជ្រះថ្លា ឲ្យកើតដល់ពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លានៅឡើយ និងដឹកនាំជនទាំងឡាយខ្លះ ដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយ ឲ្យទាស់ចិត្តទៅវិញទេតើ។

[៣] គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលបណ្ឌិតភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ ដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សំដែងនូវទោស នៃសភាពជាបុគ្គល ដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយកម្រ និងថែទាំបានដោយកម្រ មានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្តីសន្តោស នៅច្រឡកច្រឡំដោយពួកមានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ទើបទ្រង់សំដែងគុណ នៃសភាព ជាបុគ្គល ដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយងាយ និងថែទាំបានដោយងាយ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសន្តោស មានចិត្តផ្ងរផង កំចាត់បង់ នូវកិលេស នាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំនូវកិលេសវដ្ត ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ហើយទ្រង់សំដែង នូវធម្មិកថា ដ៏ល្អមសមគួរដល់កម្មនោះ។ ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមក ទើបមានព្រះពុទ្ធដីកាថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើ តជ្ជនីយកម្ម^២ ដល់បណ្ឌិតភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុចុះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះ សង្ឃគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ។ សង្ឃត្រូវចោទបណ្ឌិត និងលោហិតភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ គប្បីរំលឹក លុះរំលឹកហើយ គប្បីលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ភិក្ខុអ្នកឆ្លាស់ប្រតិពល គប្បីប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្ឌិតភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះផ្ទាល់ផ្ទាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹងដៃដៃក្នុងពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវែង ជាពហុស្ស្ត ទាំងជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាបក្ខពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្ឌិតភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុចុះ។ នេះជាញឹកញាប់។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្ឌិតភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ។ បើ បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដោយ

ខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ។ បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មាន អាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ទាល់ផ្ទាញពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹងដៃដៃក្របី ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវែង ជាពហុស្ស្ត ទាំងជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះផង ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់ លោកទាំងឡាយដែរ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើង ហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត។ សង្ឃធ្វើ តជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តុកភិក្ខុ និង លោហិតភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន អាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ ភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ។ បង្កអធិករណ៍ ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ទាល់ផ្ទាញពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹង ដៃដៃក្របី ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវែង ជាពហុស្ស្ត ហើយជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួក លោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត។ សង្ឃធ្វើ តជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តុកភិក្ខុ និង លោហិតភិក្ខុ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកភិក្ខុ ឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះ ផ្ទាល់ផ្ទាញពួកលោកបានទេ ចូរលោករាល់គ្នា ប្រឹងដៃដៃក្របី ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នករាងវែង ជាពហុស្ស្ត ហើយ ជាអ្នកអង្គអាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងរាល់គ្នា ក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ។ ព្រោះហេតុ នោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរិតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ។ ការធ្វើ តជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុ អង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ សង្ឃបាន ធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុហើយ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុនោះ សមគួរដល់សង្ឃ ព្រោះ ហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម។ ខ្លះសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

(តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន១២ក្នុងអធិកម្ម)

CS vin.cv.01.01.01 | ភាគ ទី៩

(អធិកម្មទ្វាសកំ)

[៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម ដែលសង្ឃរម្ងាប់ ដោយ អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣ គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើ ដោយការមិនសាកសួរ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើ ដោយមិនតាម ពាក្យប្តេជ្ញា របស់ភិក្ខុ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធិកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយធម៌) ផង ជាអវិន័យកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ) ផង ជាកម្ម ដែលសង្ឃរម្ងាប់ ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធិកម្មផង ជាអវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ៣ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយមិនមានអាបត្តិ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិមិនមែនជា ទេសនាគាមិនី^៣ ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ (អាបត្តិ ដែលភិក្ខុ សំដែងហើយ)១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធិកម្មផង ជាអវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ៣នេះឯង។

[៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធិកម្មផង ជាអវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនទាន់ចោទសិន ហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកសិន ហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើង ហើយ ស្រាប់តែធ្វើ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធិកម្មផង ជាអវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ៣នេះឯង។

[៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធិកម្មផង ជាអវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធិកម្មផង ជា អវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធិកម្មផង ជាអវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនសាកសួរ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធិកម្មផង ជា អវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធិកម្មផង ជាអវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធិកម្មផង ជា អវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

(អង្គការសវន្ត)

[៣៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃក្នុងតជ្ជនីយកម្មនោះ ដូច្នោះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏គង់មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា កុំគប្បីឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នាក្តី អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះក្តី ភិក្ខុមិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរាវណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស^៥) មិនត្រូវចោទគេ (ដោយវត្ថុ ឬដោយអាបត្តិ) មិនត្រូវរំលឹក (ទោសអ្នកដទៃ) មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា។

ចប់ វត្ត១៨ក្នុងតជ្ជនីយកម្ម។

(តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ មានចំនួន១៨)

CS [vin.cv.01.01.05](#) | ភាគ ទី៩

(នប្បដិប្បស្សម្តេតព្រហ្មសកំ)

[៣៥] លំដាប់នោះ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បទា^៦) ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ចេញ ចាកកម្ម រួចក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវសោទាំងឡាយ យើងខ្ញុំ ដែលសង្ឃបានធ្វើ តជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បទា ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ចេញ ចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត។ ភិក្ខុទាំងឡាយ យកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរម្ចាស់តជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុចុះ។

[៣៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ភិក្ខុឲ្យនិស្ស័យ ភិក្ខុឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ភិក្ខុទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មត ហើយប្រៀនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[៣៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា ហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ភិក្ខុតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម ភិក្ខុតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[៣៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ហាមបរាវណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ភិក្ខុដែលឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ភិក្ខុចោទគេ ភិក្ខុរំលឹកគេ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨នេះទេ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ មានចំនួន១៨។

(តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវម្ចាស់ មានចំនួន១៨)

CS [vin.cv.01.01.06](#) | ភាគ ទី៩

(បដិប្បស្សម្តេតព្រហ្មសកំ)

[៣៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា មិនឲ្យនិស្ស័យ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏គង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[៤០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[៤១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមឧបោសថ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនហាមបរាវណា របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនចោទគេ មិនរំលឹកគេ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨នេះឯង។

[៤២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុទាំងនោះ គប្បី ចូលទៅរកជំនុំសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្ក រៀងស្នាម្នាម ហើយសំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គង់អញ្ជូលឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ ដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំង សម្លេងរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម។ គប្បីសូមជាគំរប់ពីរដងផង។ គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង។ ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាស ប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្តាកភិក្ខុ និង លោហិតភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ និងសម្លេងរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម មក សូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំង សម្លេងរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម។ សង្ឃក៏រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្តាកភិក្ខុ និង លោហិតភិក្ខុ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះត្រូវ ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង។ បពិត្រព្រះ សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ។ បើការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មាន អាយុអង្គុនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជា គំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្ត វត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្លេងរោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម។ សង្ឃក៏រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មាន អាយុអង្គុនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ សង្ឃបានរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់បណ្តាកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបសង្ឃ ស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

ចប់ តជ្ជនីយកម្មជាបឋម។

(និយស្សកម្មជាគំរប់ពីរ ទី២)

CS vin.cv.01.02 | ភាគ ទី៩

(២. និយស្សកម្ម)

[៤៣] សម័យនោះឯង សេយ្យសកភិក្ខុដ៏មានអាយុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំដោយ គ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្ថសោត ក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ថ ឲ្យអញ្ជាន។ ភិក្ខុ ទាំងឡាយឯណាមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច។ បើភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្ហាប់ថា ហេតុអ្វី បានជា សេយ្យសកភិក្ខុដ៏មាន អាយុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុ ទាំងឡាយ ជាបកតត្ថសោត ក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ថ ឲ្យអញ្ជាន។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបបង្គំទូល ដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។

[៤៤] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងកាលនោះថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ឮថា សេយ្យសកភិក្ខុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការ ច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្ថសោត ក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ថ ឲ្យអញ្ជាន ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន។ ព្រះសព្វញ្ញពុទ្ធ ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើ របស់មោឃបុរសនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជាបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើឡើយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុអ្វី បានជាមោឃបុរសនោះ ជាបុគ្គលល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡក ច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្ថសោត ក៏ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ថ ឲ្យអញ្ជាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃ បុរសនេះ មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ មិនមែនដឹងនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹងរិតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ។ បើ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើនិយស្សកម្ម^(៧) ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ។^(៨) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃគប្បីធ្វើ និយស្សកម្មយ៉ាងនេះ។ សង្ឃត្រូវចោទ សេយ្យសកភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ត្រូវភិក្ខុអ្នកឆ្ងាស ប្រតិពលញ៉ាំង សង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់ អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្ថសោត ក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យ មូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ថ ឲ្យអញ្ជាន។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើ និយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅ ដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត)។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្ថ ក៏តែង ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សន ឲ្យមានត្ថ ឲ្យអញ្ជាន។ ឥឡូវនេះ សង្ឃធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅ ដោយមាន និស្ស័យ (ទៀត)។ ការធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរដល់លោកដ៏មានអាយុ

[៦៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយ អង្គ៣ដទៃទៀត គឺកម្ម ដែលលើកអាបត្តិឡើង ហើយទើបធ្វើទ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ទ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នាទ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្ម កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន១២ក្នុងធម្មកម្ម។

(និយស្សកម្ម ដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើ មានចំនួន៦)

CS [vin.cv.01.02.03](#) | ភាគ ទី៩

(អាកង្គមានឆក្កំ)

[៦៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៣ គឺភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កដំលោះ បង្ក វិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ១ ភិក្ខុនៅច្រឡកច្រឡំដោយ គ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៣នេះឯង។

[៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៣ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ ក្នុង អធិសីល១ ភិក្ខុមានអាចារ្យវិបត្តិក្នុងអធិចារ្យ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអធិទិដ្ឋិ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៣នេះឯង។

[៧១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៣ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀល ព្រះពុទ្ធ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែល ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[៧២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុពាក្យគឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កដំលោះ បង្កវិវាទ បង្ក តិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក១ ភិក្ខុនៅច្រឡកច្រឡំ ដោយ គ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុពាក្យនេះឯង។

[៧៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុពាក្យដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ ក្នុងអធិសីលពួក១ ភិក្ខុ មានអាចារ្យវិបត្តិ ក្នុងអធិចារ្យពួក១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិ ក្នុងអធិទិដ្ឋិពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ ភិក្ខុពាក្យនេះឯង។

[៧៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយពាក្យដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពាក្យ នេះឯង។

ចប់ និយស្សកម្ម ដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើ មានចំនួន៦។

(វត្ថុ១៨ក្នុងនិយស្សកម្ម)

CS [vin.cv.01.02.04](#) | ភាគ ទី៩

(អដ្ឋារសវត្ថុ)

[៧៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ក្នុងនិយស្ស កម្មនោះ ដូច្នោះ គឺភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យខប់សម្បទា១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅ ភិក្ខុនី១ បើទុកជាសង្ឃ បានសន្មតឲ្យហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនីឡើយ១ និយស្សកម្ម ដែលសង្ឃធ្វើព្រោះអាបត្តិណា ភិក្ខុកុំឲ្យត្រូវអាបត្តិ នោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នា នឹងអាបត្តិមុននោះ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ១ មិនត្រូវតិះដៀលនិយស្សកម្ម១ មិនត្រូវ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម១ មិនត្រូវហាមឧបោសថ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនត្រូវហាមបរវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត)១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមាន មាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ មិនត្រូវចោទគេ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ១ មិន ត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ១។

ចប់ វត្ថុ១៨ក្នុងនិយស្សកម្ម។

[៧៦] លំដាប់នោះ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត)។ សេយ្យសកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយនោះ ក៏សេពគប់ ចូលទៅអង្គុយជិតពួកភិក្ខុ ជាកល្យាណមិត្ត សូមរៀនបាលី និងអដ្ឋកថា ក៏បាន ជាពហុស្ស្ត ជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត រាងវែរ មានបញ្ញា មានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តី រអែង ប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា សេយ្យសកភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បទា ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយក៏

ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់លោកទាំងឡាយដ៏មានអាយុ ខ្ញុំ ដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្របសម្រួល ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ខ្លួនចេញ ចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ។

(និយស្សកម្ម មានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់)

CS [vin.cv.01.02.05](#) | ភាគ ទី៩

(នប្បជិប្បស្សម្តេតព្រាហ្មណ៍)

[៧៧] ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរម្ចាស់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុចុះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុខ្យល់សម្បទា ភិក្ខុខ្យល់ស្ស័យ ភិក្ខុខ្យល់សាមណេរ បម្រើខ្លួន ភិក្ខុទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ ភិក្ខុដែលសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏នៅតែទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៥ឡើយ។

[៧៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា ហើយត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិធ្លន់ជាងអាបត្តិនោះ តិះដៀលនិយស្សកម្ម តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយ អង្គ៥នេះទេ។

[៧៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុហាមខបោសច របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ហាមបរាវណា របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទគេ រំលឹកគេ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨នេះទេ។

ចប់ និយស្សកម្ម មានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់។

(និយស្សកម្ម មានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃត្រូវម្ចាស់)

CS [vin.cv.01.02.06](#) | ភាគ ទី៩

(បជិប្បស្សម្តេតព្រាហ្មណ៍)

[៨០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុមិនខ្យល់សម្បទា។ បេ។

[៨១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិធ្លន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនតិះដៀលនិយស្សកម្ម មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[៨២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុមិនហាមខបោសច របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនហាមបរាវណា របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនចោទគេ មិនរំលឹកគេ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៨នេះឯង។

ចប់ និយស្សកម្ម មានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃត្រូវម្ចាស់។

[៨៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯនិយស្សកម្មនោះ សង្ឃត្រូវម្ចាស់យ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សេយ្យសកភិក្ខុនោះ គប្បីចូលទៅរកជំនុំសង្ឃហើយធ្វើសំពត់ខត្តវាសង្គ រៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទរបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្តងអញ្ជូនឡើង និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកទាំងឡាយដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្របសម្រួល ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម ខ្ញុំសូមការម្ចាស់ និយស្សកម្ម។ គប្បីសូមជាគំរប់ពីរដងផង។ គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង។ ភិក្ខុអ្នកឆ្ងល់ប្រតិពិល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្របសម្រួល ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការម្ចាស់និយស្សកម្ម។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីម្ចាស់ និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុនោះចុះ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្របសម្រួល ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ឥឡូវមកសូមការម្ចាស់និយស្សកម្ម។ សង្ឃម្ចាស់ និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុ។ ការម្ចាស់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុ សមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្រៀម មិនសមគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្របសម្រួល ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់និយស្សកម្ម។ សង្ឃម្ចាស់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ។ ការម្ចាស់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ

អង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរូបីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្របសម្រួល ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយាលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្លាប់និយស្សកម្ម។ សង្ឃម្លាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ។ ការម្លាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង។ សង្ឃបានម្លាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុហើយ ការម្លាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

ចប់ និយស្សកម្មជាគំរូពីរ។

(បញ្ជាជនីយកម្ម ទី៣)

(៣. បញ្ជាជនីយកម្ម)

[៨៤] សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក ជាចៅអាវាស ទៀបកិរិយាជនបទ ជាភិក្ខុលាមកឥតខ្ចាស។ ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺជាកូនឈឺផ្កា ដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះ ខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ ផ្កាលើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាលើសម្រាប់សិកក្នុងបំពង់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ ធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុ និងបុ នព្វសុកភិក្ខុនោះ នាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ យកផ្កាកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ នាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាលើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាលើសម្រាប់សិកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយក ទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេ នាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ដើម្បីធីតានៃត្រកូល ដើម្បីកុមារីនៃ ត្រកូល ដើម្បីស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ដើម្បីទាសិនៃត្រកូលទាំងឡាយ អស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុទាំងនោះឆាន់ភោជនក្នុងភាជនមួយ ជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល និងទាសិនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តួលជាមួយគ្នា ខ្លះ អង្គុយលើអាសនជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាល និងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលារីកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំ ខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំ ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំ ជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំ ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុង កែក្រាយខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា៨⁹⁾ ខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា១០¹⁰⁾ ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងអាកាស¹¹⁾ ខ្លះ លេងវាងផ្លូវដែលខ្លួនគូរវាង¹²⁾ ខ្លះ លេងផ្កាត់គ្រាប់ (មានគ្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ុនខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឲ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្កញ់ខ្លះ លេងផ្លុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ការខ្លះ លេងរាល់ដីខ្សាច់ (បាយឡូកបាយឡូ) ខ្លះ លេងវេចតូចៗខ្លះ លេងធូតូចៗខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឲ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់)ខ្លះ លេងកំប្លែងគ្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជាវចន្តខ្លះ ហាត់ វិជ្ជាធូខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម)ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខវចន្តខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហោរិខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្សារដឹកក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់ប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុង ទីនេះ មើលដូច្នោះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួន និងថ្ងាសស្រីរបស់ខ្លួន ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗខ្លះ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត)។

[៨៥] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូបចាំស្សា ក្នុងដែនកាសិ រួចហើយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក៏ដើរសំដៅ ទៅកិរិយាជនបទ។ លុះវេលាព្រឹកឡើង ភិក្ខុនោះក៏ស្ងៀកស្ងៀមប្រដាប់ដោយបាត ភ្នំ និងថែវដើរចូលទៅកាន់កិរិយាជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត មាន ភ្នែកសង្គ្រម មានឥរិយាបថទំលាយដើរទៅមុខ ឬថយក្រោយ ក្រឡេកមើលទៅមុខ ឬមើលចំហៀង បត់ដៃចូល ឬលាចេញ គួរឲ្យកើតសេចក្តី ជ្រះថ្លា។ មនុស្សទាំងឡាយ ឃើញភិក្ខុនោះហើយ និយាយយ៉ាងនេះថា លោកអ្វីនេះ ដូចជាសង្គមហុស ដូចជាទន់ល្ងន់ពេក ដូចជាមុខស្រពោន ពេក អ្នកណានឹងឲ្យដុំបាយដល់លោកនេះ ដែលចូលទៅរក(គេនោះ) ចំណែកអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុជាម្ចាស់យើង ពោលពាក្យផ្អែម ពោលពាក្យពិរោះ ពោលពាក្យជាសុខ មានញញឹមញញែមជាមុន តែងនិយាយថា អ្នកចូរមក អ្នកមកល្អហើយ មានមុខមិនស្រពោន មាន មុខងើប តែងនិយាយមុន យើងគួរប្រគេនដុំបាយដល់លោកម្ចាស់អស់នោះ។ ឧបាសកម្នាក់បានឃើញភិក្ខុនោះត្រេចទៅបិណ្ឌបាតក្នុងកិរិយា ជនបទ លុះឃើញហើយ ក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោក ម្ចាស់បានចង្អាន់ខ្លះដែរឬ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អារុសោ ចង្អាន់ អាត្មាមិនទាន់បានទេ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់ និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ។ ទើបឧបាសកនោះ នាំភិក្ខុនោះទៅផ្ទះ ឲ្យឆាន់ស្រេចហើយ ក៏បានសួរដូច្នោះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹង និមន្តទៅក្នុងទីណាទៀត។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា អារុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ឧបាសកនោះឆ្លាំថា សូមមេត្តា ប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំ ព្រះបាទព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយត្បូងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាប បង្គំទូលយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស អាវាសក្នុងកិរិយាជនបទចូរហើយ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក ជាចៅ អាវាសក្នុងកិរិយាជនបទ ជាភិក្ខុលាមកឥតខ្ចាស ភិក្ខុទាំងពីររូបនោះប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺជាកូនឈឺផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ

ធ្វើផ្អាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ទាលើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្ទាលើដែលដោតជាចង្កោមខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្អាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្អាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្អាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ប្រដាប់ប្រដាប់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សុជិតិក្ខុ និងបុរសភិក្ខុនោះ នាំយកផ្អាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្អាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំផ្ទាលើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្ទាលើសម្រាប់សឹកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្អាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្អាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្អាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ប្រដាប់ប្រដាប់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ដើម្បីធីតានៃត្រកូល ដើម្បីកុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះឆាន់ភោជនក្នុងភោជនមួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ធីកទឹកក្នុងផ្លុលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាល និងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលារំលោភខ្លះ ធីកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្អាកម្រងគ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡាជខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា១០ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងអាសនខ្លះ លេងរាងផ្លូវដែលខ្លួនគួររាងខ្លះ លេងផ្ទាល់គ្រាប់ (មានគ្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ្នឹងខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឲ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្កញ់ខ្លះ លេងផ្គុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គុលខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ការខ្លះ លេងវាលដីខ្លួនខ្លះ លេងរថត្យច្បខ្លះ លេងផ្គុំត្យច្បខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឲ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង) ខ្លះ លេងកំប្លែងគ្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាដំរីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជាមន្តខ្លះ ហាត់វិជ្ជាធួខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខមន្តខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហោខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ហាជិតក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់ប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះមើល ដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ពាសខ្លួន និងថ្ពាសស្រីរាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ក៏មនុស្សទាំងឡាយឯណា ដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះ ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធា គ្មានសេចក្តីជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះលំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏នាំគ្នារត់ចេញ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមកសូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ជូនភិក្ខុទាំងឡាយទៅកិរិយាដ៏ជនបទ ដើម្បីឲ្យអាវាសក្នុងកិរិយាដ៏ជនបទនេះបានស្ថិតស្ថេរ (តទៅ)។ ភិក្ខុនោះទទួលពាក្យបណ្តាំឧបាសកនោះថា អើអារុសោ ហើយក្រោកចាកអាសន ចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងសារត្តី ហើយបានចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ក្នុងជេតវនារាមរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ឯក្រុងសារត្តីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ។

[៨៦] ក៏ការទទួលរាត់ទាត់ជាមួយនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្ធកនេះ ជាទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធ ជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគទាំងឡាយ។ គ្រានោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុនោះដូច្នេះថា ម្ចាស់ភិក្ខុ អ្នកល្មមអត់ទ្រាំបានទេឬ អ្នកល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវឆ្ងាយ មិនសូវលំបាកទេឬ ម្ចាស់ភិក្ខុ ចុះអ្នកមកអំពីទីណា។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ទ្រាំទៅបាន បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមប្រព្រឹត្តទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មួយវិញទៀត ខ្ញុំព្រះអង្គមកតាមផ្លូវឆ្ងាយ មិនសូវលំបាកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គនៅចាំរស្សាក្នុងដែនកាលស្លឹកហើយ មកក្រុងសារត្តីដើម្បីគាល់ព្រះអង្គក្នុងទីនេះ បានដើរសំដៅមកកិរិយាដ៏ជនបទ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះវេលាព្រឹកឡើង ខ្ញុំព្រះអង្គស្លៀកស្បង់ ហើយប្រដាប់ដោយបាត្រចិវិរ ចូលទៅកាន់កិរិយាដ៏ជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត្រ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន មានឧបាសកម្នាក់ បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងត្រេចទៅបិណ្ឌបាត្រក្នុងកិរិយាដ៏ជនបទ លុះឃើញហើយ ក៏ចូលមករកខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលមកហើយ ថ្វាយបង្គំខ្ញុំព្រះអង្គ ហើយបានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់ បានចង្អាន់ខ្លះដែរឬ ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា ម្ចាស់អារុសោ ចង្អាន់ អាត្មាមិនទាន់បានទេ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន លុះឧបាសកនោះ នាំខ្ញុំព្រះអង្គទៅផ្ទះ ឲ្យឆាន់ស្រេចហើយ បានសួរដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណា ខ្ញុំព្រះអង្គប្រាប់ថា អារុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសារត្តី ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឧបាសកនោះក៏ផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទព្រះដ៏មានព្រះភាគដោយត្បូងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន អាវាសក្នុងកិរិយាដ៏ជនបទខូចហើយ ព្រោះភិក្ខុឈ្មោះអស្សុជិតិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរសភិក្ខុ ជាចៅអាវាសក្នុងកិរិយាដ៏ជនបទ ជាភិក្ខុលាមកមិនមានសេចក្តីអៀនខ្មាស ភិក្ខុទាំងនោះប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺជាកូនឈឺផ្តាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ។ បេ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកមនុស្សឯណា ដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះមនុស្សទាំងនោះ ក៏ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន ឥឡូវនេះលំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់ បញ្ជូនពួកភិក្ខុទៅកាន់កិរិយាដ៏ជនបទ ដើម្បីឲ្យអាវាសក្នុងកិរិយាដ៏ជនបទនេះ បានតាំងនៅខ្ជាប់ខ្ជួនដូចដែលវិញ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គទើបនឹងមកអំពីទីនោះ។

[៨៧] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អស្សុជិតិ បុរសភិក្ខុ ជាចៅអាវាសក្នុងកិរិយាដ៏ជនបទ ជាភិក្ខុអល្មើលាមក ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺជាកូនឈឺផ្តាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ។ បេ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានប្រការផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ពួកមនុស្សណាធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះក៏បាត់សទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក (សេចក្តីនេះ) ជាពិតមែនឬ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាស់ភិក្ខុ

ទាំងឡាយ អំពើនៃមោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ។ បើ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះមិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តអនាចារ មានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាក់ខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេដាំខ្លួន ស្រោចខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេស្រោចខ្លួន បេះខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេបេះខ្លួន ក្រងខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេក្រងខ្លួន ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេធ្វើខ្លួន ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេធ្វើខ្លួន ធ្វើផ្កាឈើចាក់រំលេចទងខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេធ្វើខ្លួន ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់សិកក្នុងបំពង់ខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេធ្វើខ្លួន ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេធ្វើខ្លួន ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេធ្វើខ្លួន ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេធ្វើខ្លួន អស្សជីភិក្ខុ និងបុរសសុកភិក្ខុនោះ នាំផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេនាំទៅខ្លួន នាំផ្កាកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេនាំទៅខ្លួន នាំផ្កាឈើចាក់រំលេចទងទៅខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេនាំទៅខ្លួន នាំផ្កាឈើសម្រាប់សិកក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេនាំទៅខ្លួន នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេនាំទៅខ្លួន នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេនាំទៅខ្លួន នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លួន ឲ្យគេនាំទៅខ្លួន ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារិនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសារនៃត្រកូល ទាសិនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះឆាន់ភោជនក្នុងភាជនមួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារិនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសារនៃត្រកូល និងទាសិនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្ទាល់ជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាល ដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលារីកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រង ភ្លើងក្រអូប នឹងភ្លើងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡាដុំខ្លះ លេងបាស្តាមានក្រឡា១០ខ្លះ លេងបាស្តាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងផ្លូវដែលខ្លួនគួររាងខ្លះ លេងផ្កាត់គ្រាប់ (មានគ្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្តា ក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ុំខ្លះ លេងរលាស់ទឹកលាក់ឲ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្កញ់ខ្លះ លេងផ្តុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័ងតូចខ្លះ លេងដាំដូងខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាលដីខ្លាច់ខ្លះ លេងរថតូចខ្លះ លេងផ្កាច្រៀងខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឲ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្តេចចង់) ខ្លះ លេងកំប្លែងគ្រាប់គេខ្លះ ហាត់វិជ្ជាជីវីខ្លះ ហាត់វិជ្ជាសេះខ្លះ ហាត់វិជ្ជាវេទខ្លះ ហាត់វិជ្ជាផ្លូវខ្លះ ហាត់ដង (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខជំរិះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហោរខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដីក្នុងកណ្តាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់ប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទៅនេះមើល ដូច្នេះខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ពាសខ្លួន និងថ្ពាសស្រីរបាំខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ពិព្រាមនុស្សណាធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកអំពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំងឡាយឯណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់អស់ទៅហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ខ្ចាត់ខ្ចាត់ចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុលាមក ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ។ លុះទ្រង់ពិរោះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មិតថា រួចត្រាស់ហៅព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លានមកថា ម្ចាស់សារីបុត្ត និងមោគ្គល្លាន ចូរអ្នកទាំងឡាយ ទៅក៏ជាគិរិជនបទ ហើយធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម¹³ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក (ឲ្យចេញ) ពីក៏ជាគិរិជនបទ ចេញ(ដ្បិត) ភិក្ខុទាំងនេះ ជាសុទ្ធិវារិកររបស់អ្នកទាំងឡាយស្រាប់ហើយ។ ព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លានក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន យើងខ្ញុំនឹងធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក (ឲ្យចេញ) ចាកក៏ជាគិរិជនបទ ដូចម្តេចបាន ព្រោះភិក្ខុទាំងនោះ សុទ្ធតែជាមនុស្សកាច រឹងរូសណាស់។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់សារីបុត្ត មោគ្គល្លាន បើដូច្នោះ ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅជាមួយនឹងពួកភិក្ខុច្រើនរូបចុះ។ ព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លានទទួលព្រះបន្ទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ។

[៨៨] ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបញ្ជាជនីយកម្មនេះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ។ ត្រូវចោទភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តកជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្ងោសប្រតិព័ទ្ធ ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តកនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ។ បើបញ្ជាជនីយកម្ម មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក (ឲ្យចេញ) ពីក៏ជាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក មិនត្រូវនៅក្នុងក៏ជាគិរិជនបទទេ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តកនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល មានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនោះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ។ (ឥឡូវ) សង្ឃធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក (ឲ្យចេញ) ពីក៏ជាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក មិនត្រូវនៅក្នុងក៏ជាគិរិជនបទទេ។ ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក (ឲ្យចេញ) ពីក៏ជាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក មិនត្រូវនៅក្នុងក៏ជាគិរិជនបទទេ ដូច្នោះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តកនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ។ សង្ឃធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក (ឲ្យចេញ) ចាកក៏ជាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក មិនត្រូវនៅក្នុងក៏ជាគិរិជនបទទេ។ ការធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក (ឲ្យចេញ) ពីក៏ជាគិរិជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តក មិនត្រូវនៅក្នុងក៏ជាគិរិជនបទទេ ដូច្នោះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុឈ្មោះបុរស្តកនេះ ជាអ្នកទ្រុស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះទ្រុស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ។ សង្ឃធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិ និងភិក្ខុ

[១១១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៣ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយ មិច្ឆាជីវន្តរកាយ¹⁶ ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវន្តរាចា¹⁷ ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវន្តរកាយ ទាំងផ្លូវរាចា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ ប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[១១២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជំលោះ បង្កវិវាទ បង្ក តិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណក្នុងសង្ឃពួក ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិពួក ភិក្ខុនៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុពួកនេះឯង។

[១១៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារ្យវិបត្តិ ក្នុងអដ្ឋាចារពួក មានទិដ្ឋិវិបត្តិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុពួក នេះឯង។

[១១៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ទាំង៣ពួកនេះឯង។

[១១៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការល្បួងតាមកាយទ្វារ ពួក ១ ប្រកបដោយការល្បួងតាមចីន្ទ្រាពួក ១ ប្រកបដោយការល្បួងតាមកាយទ្វារ និងចីន្ទ្រាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង៣ពួកនេះឯង។

[១១៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើ បញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុពួកនេះឯង។

[១១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) តាមផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង៣ពួកនេះឯង។

[១១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវន្តរកាយពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវន្តរាចាពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវន្តរកាយ ទាំងផ្លូវរាចាពួក ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើ បញ្ជាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង៣ពួកនេះឯង។

ចប់ បញ្ជាជនីយកម្ម មាន១៤ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា(នឹងធ្វើ ក៏ធ្វើបាន)។

(វត្ត១៨ ក្នុងបញ្ជាជនីយកម្ម)

CS [vin.cv.01.03.04](#) | ភាគ ទី៩

(អដ្ឋារសវត្ថុ)

[១១៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃក្នុង បញ្ជាជនីយកម្មនោះដូច្នោះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរ បម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួនប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ព្រោះ អាបត្តិណាហើយ មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃទៀត ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវ តិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបាសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវហាមបរាណរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ(ភិក្ខុ ដទៃ) មិនត្រូវរំលឹក (ភិក្ខុដទៃ) មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា។

ចប់ វត្ត១៨ក្នុងបញ្ជាជនីយកម្ម។

[១២០] គ្រានោះ ភិក្ខុសង្ឃ មានព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមោគ្គល្លាន ជាប្រធាន បានទៅកាន់កិរិយានបទ ហើយធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម (បណ្តេញ) ពួកអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ (ឲ្យចេញ) អំពីកិរិយានបទ ដោយពាក្យថា ពួកអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងកិរិយានបទ ទេ។ ភិក្ខុអម្បាលនោះ កាលបើសង្ឃបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្មហើយ ក៏មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ មិនសម្របរមាម មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយានលាស់ ចេញចាកកម្ម មិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ហើយត្រឡប់ជា ជេរប្រទេច បន្ទោសការកសង្ស័យថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀង ដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពួកភិក្ខុណាមាន សេចក្តីប្រាថ្នាតិច ១ បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀលបន្ទះបង្គាប់ថា ពួកអស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ជាជនីយកម្ម ហើយ មិនសមបើនឹងមិនប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ មិនសម្របរមាម មិនប្រព្រឹត្តវត្ថុដល់កិរិយានលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឲ្យភិក្ខុ

ទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាដេរេប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ យកសេចក្តីនុះក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ។

[១២១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អស្សជិភិក្ខុ និងបុនព្វសុភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ មិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្របសម្រួល មិនប្រព្រឹត្តវត្ត ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាដេរេប្រទេចបន្ទោសការកសង្ឃវិញថា សង្ឃលំអៀង ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀង ដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀង ដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀង ដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្របសម្រួល មិនប្រព្រឹត្តវត្ត ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញ ចាកកម្ម និងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជា ដេរេប្រទេច បន្ទោសការកសង្ឃថា សង្ឃលំអៀង ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ លំអៀង ដោយសេចក្តីស្អប់ លំអៀង ដោយសេចក្តីល្ងង់ លំអៀង ដោយសេចក្តីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនជាទីជ្រះថ្លាដល់ពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា រួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្មចេញ។

(វត្ត១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាង ក្នុងបញ្ចជនីយកម្ម)

CS [vin.cv.01.03.05](#) | ភាគ ទី៩

(នប្បជិប្បស្សម្តេតព្វអដ្ឋារសកំ)

[១២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា១ ឲ្យនិស្ស័យ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ ទទួលការសន្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ សង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយ អង្គ៥នេះទេ។

[១២៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបញ្ចជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលគ្នា នឹងអាបត្តិមុននោះ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ១ តិះដៀលកម្ម១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[១២៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ ភិក្ខុហាមបរវរណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ)១ ភិក្ខុទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត១ ភិក្ខុឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ ភិក្ខុចោទគេ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៨នេះទេ។

ចប់ វត្ត១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្យ៉ាង ក្នុងបញ្ចជនីយកម្ម។

(វត្ត១៨ ដែលសង្ឃត្រូវម្យ៉ាងក្នុង បញ្ចជនីយកម្ម)

CS [vin.cv.01.03.06](#) | ភាគ ទី៩

(បដិប្បស្សម្តេតព្វអដ្ឋារសកំ)

[១២៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឲ្យឧបសម្បទា១ មិនបានឲ្យនិស្ស័យ១ មិនបានឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ មិនទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនបានទៅប្រដៅភិក្ខុនី១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[១២៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើ បញ្ចជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលគ្នា នឹងអាបត្តិមុននោះ១ ឬអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាង បញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[១២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាម ឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនបានហាម បរវរណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ)១ មិនបានទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ មិនបានចោទគេ១ មិនបានរំលឹកគេ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្យ៉ាងបញ្ចជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ទាំង៨នេះឯង។

ចប់ វត្ត១៨ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុង បញ្ជាជនីយកម្ម។

[១២៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបញ្ជាជនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើ បញ្ជាជនីយកម្ម ហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ខត្តាសង្ឃ ធៀងស្នាម្នាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្តងអញ្ជូលី ឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្លួនខ្ញុំ សង្ឃបានធ្វើ បញ្ជាជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរមាម និង ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ចេញ ចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមអស់វារៈពីរដងផង។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមអស់ វារៈបីដងផង។ ភិក្ខុដែលឆ្ងាស ប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើ បញ្ជាជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរមាម និងប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើ បញ្ជាជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរមាម បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរ ដល់កិរិយា រលាស់ចេញចាកកម្មហើយ មកសូមការរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម។ សង្ឃរម្ងាប់បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ។ ការរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុ អង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ គប្បីពោលឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើ បញ្ជាជនីយកម្មហើយ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្របរមាម និង ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ចេញចាកកម្ម ឥឡូវ មកសូមការរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម។ សង្ឃរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ។ ការ រម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុ អង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ គប្បីពោលឡើង។ សង្ឃបានរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ការរម្ងាប់ បញ្ជាជនីយកម្មនេះ គួរដល់ សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

ចប់ បញ្ជាជនីយកម្មទី៣។

(បដិសារណីយកម្ម ទី៤)

CS vin.cv.01.04 | ភាគ ទី៩

(៤. បដិសារណីយកម្ម)

[១២៩] សម័យនោះឯង សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ ជាចៅអាវាស របស់ចិត្តគហបតិ ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឋា ជាអ្នកប្រកបការកសាង ជាអ្នក មានធុរភត្ត (ជាអ្នកដែលគហបតិទំនុកបម្រុងដោយនិច្ចភត្ត)។ កាលណាចិត្តគហបតិ ត្រូវការនឹងនិមន្តសង្ឃក្តី គណក្តី បុគ្គលក្តី តែមិនទាន់បាន ប្រាប់ សុធម្មភិក្ខុ (ជាមុន)ហើយ មិនហ៊ាននិមន្តសង្ឃ ឬគណ ឬបុគ្គលឡើយ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុ ដែលជាថេរច្រើនរូប គឺព្រះសារីបុត្តដ៏មាន អាយុ១ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ១ ព្រះមហាកថានដ៏មានអាយុ១ ព្រះមហាកោដ្ឋិតដ៏មានអាយុ១ ព្រះមហាប្បិនដ៏មានអាយុ១ ព្រះមហាចន្ទដ៏មានអាយុ១ ព្រះអនុរុដ៏មានអាយុ១ ព្រះវេរតដ៏មានអាយុ១ ព្រះខណ្ឌដ៏មានអាយុ១ ព្រះអានន្តដ៏មានអាយុ១ ព្រះរាហុលដ៏មាន អាយុ១ នាំគ្នាទៅកាន់ចារិក ក្នុងដែនកាសិ ក៏បានទៅដល់នគរ មច្ឆិកាសណ្ឋា។

[១៣០] ចិត្តគហបតិ បានឮដំណឹងថា ភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ បានមកដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឋាហើយ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិ ក៏បានចូលទៅ រកភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីដីសមគួរ។ លុះចិត្តគហបតិ អង្គុយនៅ ក្នុងទីដីសមគួរហើយ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ក៏បានពន្យល់ឲ្យយល់ ឲ្យសមទាន ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មិកថា។ លំដាប់នោះ ចិត្ត គហបតិ កាលបើព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ បានពន្យល់ ឲ្យយល់ ឲ្យសមទាន ឲ្យអាចហ៊ាន ឲ្យរីករាយ ដោយធម្មិកថាហើយ ក៏បាននិយាយ នឹង ភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រព្រះថេរទាំងឡាយដ៏ចម្រើន សូមព្រះថេរទាំងឡាយ ទទួលអាគន្ធកត្ត របស់ខ្ញុំព្រះករុណា ក្នុងថ្ងៃ ស្អែក។ ភិក្ខុជាថេរទាំងនោះ ក៏បានទទួលនិមន្ត ដោយសភាពស្ងៀម។

[១៣១] លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិដឹងថា ភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកឡើងចាកអាសនៈ ថ្វាយបង្គំភិក្ខុ ជាថេរទាំងឡាយ ធ្វើ ប្រទក្សិណ ហើយក៏ដើរចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បានថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ ហើយឈរក្នុងទីដី សមគួរ។ លុះចិត្តគហបតិ បានឈរក្នុងទីដីសមគួរហើយ ក៏បាននិយាយនឹងសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោក សុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភត្ត របស់ខ្ញុំ ក្នុងថ្ងៃស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរទាំងឡាយ។ លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុគិតថា គ្រាមុនៗ ចិត្ត គហបតិនេះ កាលណាត្រូវការនិមន្តសង្ឃក្តី គណក្តី បុគ្គលក្តី តែមិនទាន់បានប្រាប់អាត្មាអញ(ជាមុន)ហើយ មិនហ៊ាននិមន្តសង្ឃ ឬគណ ឬ បុគ្គលទេ ឥឡូវនេះគាត់ មិនប្រាប់អាត្មាអញ(ជាមុន) ហើយមកនិមន្តភិក្ខុ ជាថេរទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ ចិត្តគហបតិនេះ ខឹងមិនអាឡោះអាស័យ ស្ងៀមណាយចាកអាត្មាអញហើយ (គិតដូច្នេះហើយ) ទើបតបទៅ ចិត្តគហបតិ ដោយពាក្យដូច្នេះថា នែគហបតិ កុំឡើយ អាត្មា មិនទទួលនិមន្ត ទេ។ ចិត្តគហបតិ បានអង្វរ សុធម្មភិក្ខុ ដ៏មានអាយុ ជាកំរប់ពីរដង ដោយពាក្យដូច្នេះ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួល ភត្ត របស់ខ្ញុំ ក្នុងថ្ងៃព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរទាំងឡាយ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នែគហបតិ កុំឡើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តទេ។ ចិត្តគហបតិ បាន អង្វរសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ ជាកំរប់បីដង ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភត្ត របស់ខ្ញុំ ក្នុងថ្ងៃព្រឹក ស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរទាំងឡាយ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នែគហបតិ កុំឡើយ អាត្មា មិនទទួលនិមន្តទេ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតិគិតថា លោក សុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទោះទទួលនិមន្តក្តី មិនទទួលនិមន្តក្តី នឹងមានប្រយោជន៍អ្វី ដល់អាត្មាអញ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំ សុធម្មភិក្ខុ ដ៏មានអាយុ ធ្វើ ប្រទក្សិណ ហើយដើរចេញទៅ។

[១៣២] លុះកន្លងរាត្រីនោះទៅ ចិត្តគហបតិ ក៏តាក់តែងខាងនិយាយហោជនីយាហារ ដ៏ផ្គិតផ្គង ដើម្បីភិក្ខុ ជាថេរទាំងឡាយ។ លំដាប់នោះ សុធម្ម ភិក្ខុដ៏មានអាយុគិតថា គួរតែអាត្មាអញទៅមើលគ្រឿងសក្ការ ដែលចិត្តគហបតិ តាក់តែងដល់ភិក្ខុជាថេរទាំងឡាយ ហើយក៏ស្លៀកស្បង់ ប្រដាប់ ដោយបាត្រ និងចីវរអំពីព្រហម ចូលទៅកាន់លំនៅ របស់ចិត្តគហបតិ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈ ដែលគេតែងតាំងទុក។ ឯចិត្ត គហបតិ ក៏បានចូលទៅរក សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ ក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ។ លុះចិត្ត គហបតិ អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ សុធម្មភិក្ខុ ដ៏មានអាយុ ក៏បាននិយាយពាក្យនេះថា ម្ចាស់គហបតិ ខាងនិយាយហោជនីយាហារ ដែលអ្នក តាក់តែងនេះ បរិបូណ៌ណាស់ហើយ ទាស់តែក្នុងទីនេះ គ្មាននំទ្រាបល្ង មួយមុខប៉ុណ្ណោះ។ ចិត្តគហបតិឆាប់ថា សូមមេត្តាប្រោស បើព្រះពុទ្ធចរ មានច្រើនម៉្លោះតើ (ថ្វីក៏) លោកម្ចាស់សុធម្ម ពោលពាក្យតែបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបល្ងវិញ សូមមេត្តាប្រោស ធ្លាប់មានរឿងមកហើយថា មានពួក ពាណិជ នៅស្រុកទន្លេណាបថ បានទៅកាន់ បុរត្តិមជនបទ ពាណិជទាំងនោះ នាំយកមេមាន់ពី បុរត្តិមជនបទនោះមក សូមមេត្តាប្រោស ឯមេមាន់ នោះ បានរួមសង្វាស ជាមួយនឹងក្អែក មេមាន់នោះ ក៏កើតកូន សូមមេត្តាប្រោស កាលណាកូនមាន់នោះ ចង់រងាវ ជាសំឡេងក្អែក វាក៏រងាវថា កាកាកក្អែក (ក្អែកមាន់) កាលណាបើចង់រងាវ ជាសំឡេងមាន់ វាក៏រងាវថា កក្អែកកាកា (មាន់ក្អែក) យ៉ាងណាមិញ សូមមេត្តាប្រោស បើពុទ្ធចរ មានច្រើនដល់ម៉្លោះ (ថ្វីក៏) លោកម្ចាស់សុធម្ម ពោលពាក្យបន្តិចបន្តួចថា នំទ្រាបល្ងវិញ ក៏យ៉ាងនេះឯង។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា ម្ចាស់គហបតិ អ្នកឯងជេរអាត្មា អ្នកឯងផ្កាសាអាត្មា ម្ចាស់គហបតិ នុះអាវាស របស់អ្នកឯង អាត្មា មុខជាដើរចេញ ពីអាវាសនោះហើយ។ ចិត្តគហបតិ និយាយតបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្កាសា លោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់ សុធម្ម គង់ក្នុងវត្តអម្ពា ដកវ័ន ជារមណីយស្ថាន ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឋចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរវិណ្ណបាត សេនាសន៍ និង ភេសជ្ជវិញ្ញា ជាបច្ច័យ ដល់មនុស្សឈឺ។ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ បាននិយាយពាក្យនេះ នឹងចិត្តគហបតិ ជាគំរប់ពីរដងទៀតថា ម្ចាស់គហបតិ អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្ចាស់គហបតិ អ្នកឯងផ្កាសាអាត្មា ម្ចាស់គហបតិ នុះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញ ពីអាវាសនោះហើយ។ ចិត្តគហបតិ ក៏តបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្កាសា លោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់ក្នុងវត្តអម្ពាដកវ័ន ជារមណីយស្ថាន ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឋចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរវិណ្ណបាត សេនាសន៍ និងភេសជ្ជវិញ្ញា ជាបច្ច័យ ដល់មនុស្សឈឺ។ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ បាននិយាយពាក្យនេះ នឹងចិត្តគហបតិ ជាគំរប់បីដងទៀតថា ម្ចាស់គហបតិ អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្ចាស់គហបតិ អ្នកឯងផ្កាសាអាត្មា ម្ចាស់គហបតិ នុះអាវាស របស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញ ពីអាវាសនោះហើយ។ ចិត្តគហបតិសួរថា សូមមេត្តា ប្រោស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្ម នឹងនិមន្តទៅ ក្នុងទីណា។ សុធម្មភិក្ខុប្រាប់ថា ម្ចាស់គហបតិ អាត្មានឹងទៅកាន់ ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះដ៏មាន ព្រះភាគ។ ចិត្តគហបតិផ្តាំថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ ពាក្យណា ដែលលោកម្ចាស់ បានពោលក្តី ពាក្យណា ដែលខ្ញុំ បានពោលក្តី សូមលោក ម្ចាស់ (នាំយក) ពាក្យនោះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឲ្យសព្វគ្រប់ផងចុះ សូមមេត្តាប្រោស បើលោកម្ចាស់ សុធម្ម ត្រឡប់មក កាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឋវិញ ដោយហេតុណា ហេតុនោះមិនជាអស្ចារ្យទេ។

[១៣៣] គ្រានោះ សុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ ក៏បានរៀបចំទុកដាក់ សេនាសនៈ ស្រេចហើយ នាំយកបាត្រ និងចីវរ ចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយចូលទៅគាល់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ឯវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ បាន ថ្វាយបង្គំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ។ លុះសុធម្មភិក្ខុអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏(នាំយក) ពាក្យដែលខ្លួនពោល និង ពាក្យដែល ចិត្តគហបតិ ពោលនោះ ក្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគសព្វគ្រប់។

[១៣៤] ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាស់មោឃបុរស អំពើនេះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់ សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ ម្ចាស់មោឃបុរស អ្នកឯងមិនសមបើ នឹងជេរ ចិត្តគហបតិ ដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជា ឧបដ្ឋាកសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាបសោះ ម្ចាស់មោឃបុរស អំពើនេះ មិននាំឲ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជន ដែលមិន ទាន់ជ្រះថ្លាទេ។ បើ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ។ បើ ក៏ទ្រង់ធ្វើធម្មិតថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើ បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោស នឹងគហបតិ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម នោះ សង្ឃត្រូវធ្វើ យ៉ាងនេះ។ សង្ឃត្រូវចោទសុធម្មភិក្ខុ ជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នក ឆ្លាស ប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃ ឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតិ ដែលជាអ្នកមានសទ្ធា ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជាឧបដ្ឋាកសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាប។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃ ហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើ បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ។ នេះជាវាចាប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតិ ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជា ឧបដ្ឋាកសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាប។ សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវ សូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ។ ការធ្វើ បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ គួរដល់លោកដ៏ មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ គប្បីពោលឡើង។ ខ្ញុំ ប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតសុធម្មភិក្ខុ នេះ ជេរចិត្តគហបតិ ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការក ជាឧបដ្ឋាកសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះ ដោយ ពាក្យថោកទាប។ ឥឡូវ សង្ឃធ្វើ បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ។ ការធ្វើបដិសារណីយ កម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ ដូច្នោះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ គប្បីពោលឡើង។ បដិសារណីយកម្ម សង្ឃបានធ្វើដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ ដូច្នោះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនោះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

(អធម្មកម្មមានចំនួន១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម)

[១៤៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ៣ គឺកម្ម ដែលធ្វើចំពោះមុខ កម្មដែលធ្វើ ដោយការសាកសួរ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជា វិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[១៤៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ៣ដទៃទៀត គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយអាបត្តិ កម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិ ទេសនាគាមិនី កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសំដែង ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[១៤៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ ដោយល្អផង ប្រកបដោយ អង្គ៣ដទៃ ទៀត គឺកម្ម ដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ កម្មដែលរំលឹកហើយ ទើបធ្វើ កម្មដែលលើកអាបត្តិហើយ ទើបធ្វើ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម។ ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[១៥០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្ម ដែលធ្វើចំពោះមុខ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង គ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម។ ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[១៥១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រម ព្រៀងគ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម។ ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[១៥២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើ តាមពាក្យប្តេជ្ញា កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម។ ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[១៥៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រម ព្រៀងគ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម។ ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[១៥៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិ ជា ទេសនាគាមិនី កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង។

[១៥៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសំដែង កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ កម្មដែល ធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ។

[១៥៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រម ព្រៀង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ។

[១៥៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយ ទើបធ្វើ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រម ព្រៀង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[១៥៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយល្អផង ប្រកបដោយ អង្គ៣ដទៃទៀត គឺកម្ម ដែលលើកអាបត្តិឡើង ហើយទើបធ្វើ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយ កម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ ដោយល្អផង ប្រកបដោយ អង្គ៣នេះឯង។

ចប់ ធម្មកម្មមាន១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម។

(បដិសារណីយកម្ម មានប្រាំៗ បួនលើក ដែលសង្ឃប្រាថ្នា)

CS [vin.cv.01.04.03](#) | ភាគ ទី៩

(អាកង្ខមានចតុត្ថំ)

[១៥៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៥ គឺភិក្ខុព្យាយាម មិនឲ្យពួក គ្រហស្ថ១បានលាភ១ ព្យាយាម មិនឲ្យពួកគ្រហស្ថ១បានប្រយោជន៍១ ព្យាយាម មិនឲ្យពួកគ្រហស្ថ១ បានលំនៅ១ ជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ១ បំបែក ពួកគ្រហស្ថ១ ឲ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៥នេះឯង។¹⁸⁾

[១៦០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោល តិះដៀលព្រះពុទ្ធ ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ចំពោះ (មុខ) ពួក គ្រហស្ថ១ ជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ១ ដោយពាក្យថោកទាប១ ដៀលត្ថៈពួកគ្រហស្ថ១ ដោយពាក្យថោកទាប១ ទទួលពាក្យប្តេជ្ញា ប្រកបដោយធម៌ អំពីពួក គ្រហស្ថ១ហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិត តាមពាក្យប្តេជ្ញា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែល ប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។ (ឃើញថាមានអង្គ៦ មិនមែន៥ទេ)

[១៦១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៥ពួក គឺភិក្ខុមួយពួក ព្យាយាមមិនឲ្យគ្រហស្ថ បានលាភ១ មួយពួកព្យាយាម មិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍១ មួយពួកព្យាយាម មិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ១ មួយពួកជេរប្រទេចពួក គ្រហស្ថ១ មួយពួកបំបែកពួកគ្រហស្ថ (ឲ្យបែក)ចាកពួកគ្រហស្ថ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ ភិក្ខុ៥ពួកនេះឯង

[១៦២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ៥ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមួយពួកពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ១ មួយពួកពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ចំពោះ (មុខ) ពួក គ្រហស្ថ១ មួយពួកជេរប្រទេចគ្រហស្ថ ដោយពាក្យថោកទាប១ មួយពួកដៀលត្ថះពួកគ្រហស្ថ ដោយពាក្យថោកទាប១ មួយពួកទទួលពាក្យប្តេជ្ញា ប្រកបដោយធម៌ អំពីពួកគ្រហស្ថហើយ ហើយត្រឡប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិត តាមពាក្យប្តេជ្ញា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ៥ពួកនេះឯង។ (ឃើញថាមាន៦ពួក មិនមែន៥ពួកទេ)

ចប់ បដិសារណីយកម្ម មានប្រាំៗ បួនលើក (ម្តែ) ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើ ក៏ធ្វើបាន)។

(វត្ត១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម)

CS vin.cv.01.04.04 | ភាគ ទី៩

(អដ្ឋារសវត្ត)

[១៦៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ គួរប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយត្រឹមត្រូវ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ត ដោយត្រឹមត្រូវ ក្នុងបដិសារណីយកម្មនោះ ដូច្នោះ គឺភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ មិនត្រូវទទួលការ សន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនឹង ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនឹងទាំងឡាយ១ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្ម ព្រោះ អាបត្តិណា ភិក្ខុមិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ១ ភិក្ខុនោះ មិន ត្រូវតិះដៀលកម្ម១ មិនត្រូវតិះដៀលភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម១ មិនត្រូវហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនត្រូវហាមបរាវណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)១ មិនត្រូវទទួលនាទី ជាធំក្នុងវត្ត១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ មិនត្រូវចោទគេ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា។

ចប់ វត្ត១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម។

[១៦៤] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុថា លោកត្រូវសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ។ សុធម្មភិក្ខុនោះ កាលបើសង្ឃ បានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឋ បែរជារៀនអន់ មិនអាចនឹងសូមទោសចិត្តគហបតិឡើយ។ លោកក៏ត្រឡប់ មក ក្រុងសារត្តិវិញ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា នែអារុសោសុធម្ម លោកបានសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិហើយឬ។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា នែ អារុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំបានចេញអំពីទីនេះ ទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឋហើយ ក៏មានសេចក្តីរៀនអន់ មិនអាចសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិឡើយ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឲ្យអនុទូត¹⁹⁾ ដល់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ (ភិក្ខុជាអនុទូតនោះ) សង្ឃត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ។ សង្ឃត្រូវសូមភិក្ខុ ជាមុន លុះសូមហើយ ត្រូវភិក្ខុដែលឆ្ងាស ប្រតិពល ប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ បើបដិសារណីយកម្ម មាន កាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូត របស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិចុះ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូត របស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ។ ការ ប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូត របស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គ នោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ សង្ឃបានប្រគល់ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជា អនុទូត របស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីនឹងសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិហើយ ការប្រគល់អនុទូតនោះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុក នូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

[១៦៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សុធម្មភិក្ខុនោះ ត្រូវទៅនគរមច្ឆិកាសណ្ឋ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោស នឹងចិត្តគហបតិថា ម្ចាស់ គហបតិ អ្នកចូរអត់ទោស ម្ចាស់គហបតិ អាត្មាឲ្យអ្នកជ្រះថ្លា (វិញ) បើសុធម្មភិក្ខុនោះ និយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតិ ក៏បានព្រមអត់ទោសឲ្យ ការ អត់ទោសឲ្យ យ៉ាងនេះ ជាការល្អ។ បើចិត្តគហបតិ មិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូត ជួយនិយាយថា ម្ចាស់ចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោស ដល់ភិក្ខុនេះចុះ ភិក្ខុនេះ នឹងឲ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូត និយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតិ ក៏អត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យ យ៉ាង នេះ ជាការល្អ។ បើចិត្តគហបតិ មិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូត និយាយថា ម្ចាស់ចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោស ដល់ភិក្ខុនេះចុះ អាត្មា នឹងឲ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូត និយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតិ ក៏ព្រមអត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យ យ៉ាងនេះ ជាការល្អ។ បើ ចិត្តគហបតិនោះ មិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូត និយាយទៀតថា ម្ចាស់ចិត្តគហបតិ អ្នកចូរអត់ទោស ដល់ភិក្ខុនេះ តាមពាក្យរបស់ សង្ឃចុះ បើភិក្ខុជាអនុទូត និយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតិ ក៏ព្រមអត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យ យ៉ាងនេះ ជាការល្អ។ បើចិត្តគហបតិ មិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូត កុំឲ្យសុធម្មភិក្ខុលះទីឧបចារ ដែលមើលឃើញ កុំឲ្យលះទីឧបចារ ដែលស្តាប់ឮ របស់ចិត្តគហបតិឡើយ ហើយឲ្យធ្វើឧត្តរសង្ក រៀនស្នាម្នាង រួចឲ្យអង្គុយច្រហោង ផ្តងអញ្ជូលី ហើយឲ្យសំដែងអាបត្តិនោះចេញ។

[១៦៦] វេលានោះ ឯសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុ ក៏បានទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឋ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសចិត្តគហបតិ។ សុធម្ម ភិក្ខុនោះ ព្រមប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូរមោម ប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយនិយាយ

យ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច(ទៀត)។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់សុធម្មភិក្ខុចុះ។

(អង្គមានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម)

CS [vin.cv.01.04.05](#) | ភាគ ទី៩

(នប្បដិប្បស្សម្តេតព្រហ្មសកំ)

[១៦៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា១ ឲ្យនិស្ស័យ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ ទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ ដែលសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏ទៅប្រដៅភិក្ខុនី១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម របស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយ អង្គ៥នេះទេ។

[១៦៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយ អង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលគ្នា នឹងអាបត្តិនោះ១ ឬអាបត្តិ ដែលឆ្លងជាងអាបត្តិនោះ១ តិះដៀលកម្ម១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយ អង្គ៥នេះទេ។

[១៦៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ ហាមបរាវណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)១ ទទួលនាទី ជាធំក្នុងវត្ត១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ ចោទ១ រំលឹក១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨នេះទេ។

ចប់ អង្គមានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម។

(អង្គមានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម)

CS [vin.cv.01.04.06](#) | ភាគ ទី៩

(បដិប្បស្សម្តេតព្រហ្មសកំ)

[១៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុមិនបានឲ្យឧបសម្បទា១ មិនបានឲ្យនិស្ស័យ១ មិនបានឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ មិនបានទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ ដែលសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយ អង្គ៥នេះឯង។

[១៧១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា ហើយមិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នា នឹងអាបត្តិនោះ១ ឬអាបត្តិដែលឆ្លងជាងអាបត្តិមុននោះ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៥នេះឯង។

[១៧២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនបានហាមបរាវណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)១ មិនបានទទួលនាទីធំក្នុងវត្ត១ មិនបានឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ មិនបានចោទគេ១ មិនបានរំលឹក១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងភិក្ខុផងគ្នា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៨នេះឯង។

ចប់ អង្គមានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម។

[១៧៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបដិសារណីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សុធម្មភិក្ខុ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើខត្តាសង្ឃ រៀងស្នាម្នាង រួចច្រាយបង្គំបាទា របស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្កងអញ្ជូលី និយាយយ៉ាងនេះនឹងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃ បានធ្វើបដិសារណីយកម្មរួចហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូម ជាគំរប់ពីរដងផង។ ត្រូវសូម ជាគំរប់បីដងផង។ ភិក្ខុដែលឆ្លាស ប្រតិពល ត្រូវព្យាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើ បដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុចេញ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើ បដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ

និយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកំរប់ពីរដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើ បដិសារណីយ កម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្របសម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការម្យាប បដិសារណីយកម្ម។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ។ ការម្យាបបដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុ អង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជា កំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើ បដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំង សម្របសម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ខ្លួនចេញ ចាកកម្ម មកសូមការម្យាប បដិសារណីយកម្ម។ សង្ឃរម្ងាប់ បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្ម ភិក្ខុ។ ការម្យាប បដិសារណីយកម្ម ដល់ សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏ មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ សង្ឃបានរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុហើយ ការ រម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុនេះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុក នូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការ ស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

ចប់ បដិសារណីយកម្ម ទី៤។

(ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ជាកំរប់៥)

CS [vin.cv.01.05](#) | ភាគ ទី៩

(៥. អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្ម)

[១៧៤] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ គង់នៅក្នុងយោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្មី។ វេលានោះឯង ឆន្ទភិក្ខុដ៏មានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញ នូវអាបត្តិឡើយ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តិះ បង្គាប់ថា មិនសមបើ ឆន្ទដ៏មានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិសោះ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ។

[១៧៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ បានឮថា ឆន្ទភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ពីតមែនឬ? ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ការនេះ មិនសមគួរទេ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើ មោឃបុរសនោះ ត្រូវអាបត្តិ ហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ នឹងបានដឹកនាំពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ។ លុះ ទ្រង់បន្ទោសរួច។ ទ្រង់ធ្វើធម៌ថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យ បរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុចុះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ។ សង្ឃ ត្រូវចោទឆន្ទភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្ងាស ប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិឡើយ បើកម្មមាន កាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺកុំឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុចុះ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ។ សង្ឃក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យ បរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញ អាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មាន អាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកំរប់ពីរដងផង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ។ សង្ឃក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់ លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយ ឡើង។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុហើយ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ដល់ ឆន្ទភិក្ខុនេះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុក នូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នា ក្នុងអារាមសព្វទៅថា ឆន្ទភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ហើយ។

(អធម្មកម្ម មានចំនួន១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ)

CS [vin.cv.01.05.01](#) | ភាគ ទី៩

(អធម្មកម្មទ្វាទសកំ)

[១៧៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជា កម្មដែលរម្ងាប់ ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ៣ គឺកម្ម ដែលធ្វើ ក្នុងទីកំបាំងមុខ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយមិនបានសាកសួរ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកប ដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ៣នេះឯង។

[១៧៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គកដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ កម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិមិនមែនជា ទេសនាគាមិនី១ កម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុសំដែងហើយ១។ បេ។

[១៧៨] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹក ហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលមិនបាន លើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ១។ បេ។

[១៧៩] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១។ បេ។

[១៨០] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយមិនបានសាកសួរ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ ភិក្ខុទាំងឡាយ។ បេ។

[១៨១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា១ កម្មដែលធ្វើមិន ប្រកបដោយធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១។ បេ។

[១៨២] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយគ្មានអាបត្តិ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១។ បេ។

[១៨៣] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិដែលមិនមែនជា ទេសនាគាមិនី១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌១ កម្មដែលធ្វើ ដោយពួក១។ បេ។

[១៨៤] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុសំដែងហើយ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយ ពួក១។ បេ។

[១៨៥] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១។ បេ។

[១៨៦] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានរំលឹក ហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក១។ បេ។

[១៨៧] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌១ កម្មដែលធ្វើ ដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជា កម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គកនេះឯង។

ចប់ អធម្មកម្ម មានចំនួន១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ។

(ធម្មកម្ម មានចំនួន១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ)

CS vin.cv.01.05.02 | ភាគ ទី៩

(ធម្មកម្មទ្វាទសកំ)

[១៨៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គក គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយការសាកសួរ១ កម្មដែលធ្វើ តាមពាក្យប្តេជ្ញា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គកនេះឯង។

[១៨៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គកដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ១ កម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិ ជាទេសនាគាមិនី១ កម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសំដែងចេញ១។ បេ។

[១៩០] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ១ កម្មដែលរំលឹកហើយ ទើបធ្វើ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិហើយ ទើបធ្វើ១។ បេ។

[១៩១] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា១។ បេ។

[១៩២] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា១។ បេ។

[១៩៣] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា១។ បេ។

[១៩៤] អង្គកដទៃទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា១។ បេ។

[១៩៥] អង្គការដទៃទៀត។ គឺកម្មវិធីដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាទេសនាគាមិនី១ កម្មវិធីដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មវិធីដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា។

[១៩៦] អង្គការដទៃទៀត។ គឺកម្មវិធីដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលភិក្ខុមិនបានសំដែងចេញ១ កម្មវិធីដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មវិធីដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា។

[១៩៧] អង្គការដទៃទៀត។ គឺកម្មវិធីដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ១ កម្មវិធីដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មវិធីដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា។

[១៩៨] អង្គការដទៃទៀត។ គឺកម្មវិធីដែលរំលឹកហើយ ទើបធ្វើ១ កម្មវិធីដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មវិធីដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា។

[១៩៩] អង្គការដទៃទៀត។ គឺកម្មវិធីដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយ ទើបធ្វើ១ កម្មវិធីដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មវិធីដែលធ្វើ ដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គការនេះឯង។

ចប់ ធម្មកម្ម មានចំនួន១២ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ។

(ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ មានចំនួន៦ ដែលសង្ស័យប្រាថ្នា)

CS [vin.cv.01.05.03](#) | ភាគ ទី៩

(អាកង្គមានធុំ)

[២០០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គការ គឺភិក្ខុបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណក្នុងសង្ឃ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ១ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គការនេះឯង។

[២០១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គការដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ ក្នុងអធិសីល១ មានអាចារ្យវិបត្តិ ក្នុងអជ្ឈាចារ្យ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គការនេះឯង។

[២០២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គការដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គការនេះឯង។

[២០៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ។ បង្កអធិករណក្នុងសង្ឃពួក១ ជាអ្នកល្ងង់ មិនឆ្ងាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក១ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុពួកនេះឯង។

[២០៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ ក្នុងអធិសីលពួក១ មានអាចារ្យវិបត្តិ ក្នុងអជ្ឈាចារ្យពួក១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុពួកនេះឯង។

[២០៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ស័យប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុពួកនេះឯង។

ចប់ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ មានចំនួន៦ ដែលសង្ស័យប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន)។

(វត្ថុ៤៣ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ)

CS [vin.cv.01.05.04](#) | ភាគ ទី៩

(តេចត្តាលីសវត្ថុ)

[២០៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ស័យ បានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្មនោះ ដូច្នោះ គឺភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា មិនត្រូវត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្លាប់ជាអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវ

តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរនឹងការថ្វាយបង្គំ ការក្រោកទទួល អញ្ជូលកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេក ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រចីវរ និងការបរិកម្ម (ដុស) ខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយអាជីវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុទាំងឡាយ ឲ្យបែកចាកពួកភិក្ខុ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ^{២០} មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ^{២១} មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរិយ ត្រូវសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ត្រូវសិក្សាសិក្សារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកឡើងពីអាសនៈ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរិវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ក្នុងអធិករណនោះ មិនត្រូវទទួលនាទី ជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា។

ចប់ វត្ថុ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ។

[២០៧] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ ជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ក៏បានចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជូលកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុទាំងឡាយ មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជូលកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុលែងធ្វើសក្ការ លែងគោរព លែងរាប់អាន លែងបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជូលកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុ មិនបានធ្វើសក្ការ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការហើយ ក៏ត្រឡប់វិលមកក្រុងកោសម្មិវិញ ឆន្ទភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូរមាម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អារុសោទាំងឡាយ ខ្លួនខ្ញុំសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនបានឃើញអាបត្តិ ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូរមាម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត។ ឯភិក្ខុទាំងនោះ ក៏បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរម្ចាស់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុចុះ។

(វត្ថុ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ)

CS vin.cv.01.05.05 | ភាគ ទី៩

(នប្បដិប្បស្សម្តេតព្ពតេចត្តាលីសកំ)

[២០៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ឲ្យនិស្ស័យ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ ទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនិទ ម្ចាស់បានសន្មតហើយ ក៏នៅតែប្រដៅភិក្ខុនិទ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[២០៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា ហើយនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលអាបត្តិនោះ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ១ តិះដៀលកម្ម១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[២១០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការសំពះ១ ការក្រោកឡើងទទួល១ អញ្ជូលកម្ម១ សាមីចិកម្ម១ ការនាំអាសនមកឲ្យ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[២១១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការនាំទីដេកមក១ ទឹកលាងជើង១ តាំងសម្រាប់រងជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង១ ការទទួលយកបាត្រ និងចីវរ១ និងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នង ក្នុងការងូតទឹក១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[២១២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ១ ចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ១ ចោទដោយអាជីវិបត្តិ១ បំបែកពួកភិក្ខុ ឲ្យបែកចាកភិក្ខុទាំងឡាយ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[២១៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ១ សេពគប់នឹងពួកតិរិយ១ មិនសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ១ មិនសិក្សាសិក្សារបស់ភិក្ខុ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[២១៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ១ នៅក្នុងទីមិនមែនអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ១ នៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនបានក្រោកចាកអាសន៍១ រុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ)១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[២១៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុហាមខបោស៥ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ ហាមបរាវណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)១ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ ចោទ១ រំលឹក១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) និងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

ចប់ វត្ថុ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ។

(វត្ថុមានចំនួន៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ)

CS vin.cv.01.05.06 | ភាគ ទី៩

(បដិប្បស្សម្តេតព្រលត្ថាលីសកំ)

[២១៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា១ មិនឲ្យនិស្ស័យ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ មិនទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលអាបត្តិនោះ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ១ មិនតិះដៀលកម្ម១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងការសំពះ១ ការក្រោកទទួល១ អញ្ជូលិកម្ម១ សាមិចិកម្ម១ ការនាំអាសនមកឲ្យ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២១៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងការនាំទិដេកមកឲ្យ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង១ តាំងសម្រាប់ទ្រជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង១ ការទទួលបាត្រ ចីវរ១ និងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នង ក្នុងការងូតទឹក១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២២០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ១ មិនចោទដោយអាជីវិបត្តិ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក)ចាកភិក្ខុទាំងឡាយ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២២១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរិយ១ សេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ១ សិក្សាសិក្សារបស់ភិក្ខុ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាសមានដម្បូលមួយ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ១ មិននៅក្នុងទីអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ក្រោកចេញពីអាសន៍១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ)១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២២៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុមិនហាមខបោស៥ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនហាមបរាវណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ មិនចោទ១ មិនរំលឹក១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) និងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២២៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្រិដ្ឋនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឆន្ទភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្ក ធៀងស្នាម្នាង ថ្វាយបង្គំបាទា ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្តងអញ្ជូនី និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ ព្រះករុណា សង្ឃបានធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ។ ត្រូវសូមជាកំរប់ពីរដងផង។ ត្រូវសូមជាកំរប់បីដងផង។ ភិក្ខុ ដែលឆ្ងាស ប្រតិពល ត្រូវប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិន ឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយ កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ។ បើកម្ម មានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុនេះចុះ។ នេះ ជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយ ប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ។ សង្ឃ រម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ការរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុ អង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំ ប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញ ចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ការ រម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់ លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ សង្ឃបានរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ ហើយ ការរម្ងាប់ឧក្រិដ្ឋនីយកម្មនេះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុក នូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាង នេះ។

ចប់ ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ជាកំរប់៥។

(ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាកំរប់៦)

CS vin.cv.01.06 | ភាគ ទី៩

(៦. អាបត្តិយា អប្បជិកម្ម ឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម)

[២២៥] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងឃោសិតាមាម ជិតក្រុងកោសម្ពី។ សម័យនោះឯង ឆន្ទភិក្ខុដ៏មានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តិះ បង្គាប់ថា ឆន្ទភិក្ខុដ៏មានអាយុ មិនសមបើ នឹងត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញសោះ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាប បង្គំទូលសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ក្នុងវេលានោះ ហើយគ្រាស់ សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ឆន្ទភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ពិតមែនឬ? ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាប បង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា អំពើនេះ មិនសមគួរ។ មិនគប្បីធ្វើទេ ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនសមបើ នឹងមិនប្រាថ្នាសំដែងអាបត្តិចេញទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ នឹងបានដឹកនាំ ពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យជ្រះថ្លាឡើងក៏ទេ។ បើ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ។ បើ ទ្រង់ធ្វើផ្នែកថា ហើយគ្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។

[២២៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្រិដ្ឋនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្ទភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹក ហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាស ប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម គឺមិនឲ្យ បរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវ អាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ការធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តី នេះ ជាកំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាកំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ។ សង្ឃធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ការ ធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏ មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុហើយ ការធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្មនេះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុក នូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយ ចូរច្រាប់គ្នា ក្នុង អាវាសត។ ទៅថា ឆន្ទភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ។

(អធម្មកម្ម មានចំនួន១២ ក្នុងឧក្រិដ្ឋនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ)

[២៥៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុពួកពួក គឺភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណក្នុងសង្ឃពួកៗ ល្ងង់ មិនឆ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួកៗ នៅច្រឡក ច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួកៗ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែង អាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុពួកនេះឯង។

[២៥៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិ ចាកសីល ក្នុងអធិសីលពួកៗ វិបត្តិចាកអាចារ ក្នុងអធិចារពួកៗ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិ ក្នុងអធិទិដ្ឋិពួកៗ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បី ធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុពួកនេះឯង។

[២៥៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួកៗ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួកៗ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួកៗ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បី ធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុពួកនេះឯង។

ចប់ វគ្គមានចំនួន៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើ ក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ។

(វគ្គ៤៣ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ)

CS [vin.cv.01.06.04](#) | ភាគ ទី៩

(តេចត្តាលីសវគ្គ)

[២៥៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃ បានធ្វើឧក្រិបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ។ ការ ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្មនោះ ដូច្នោះ គឺភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវ ទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ ភិក្ខុនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះ មិនសំដែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃទៀត ប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្លាប់ជាអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរនឹងការសំពះ ការក្រោកទទួល ការធ្វើអញ្ជូលីកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំ អាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកលាងជើង តាំងទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នង ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ថ មិនត្រូវចោទភិក្ខុ ជាបកតត្ថ ដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទ ដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទ ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទ ដោយអាជីវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ចាកភិក្ខុផងគ្នា មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យ របស់គ្រហស្ថ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ មិន ត្រូវសេពគប់នឹងតិរិយ ត្រូវតែគប់រកពួកភិក្ខុ ត្រូវតែសិក្សាសិក្ខា របស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែន ជាអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ថ បើឃើញភិក្ខុ ជាបកតត្ថមកហើយ ត្រូវតែក្រោកឡើងចាកអាវាសនេះ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុ ជាបកតត្ថ ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិន ត្រូវហាមបរាវណា ដល់ភិក្ខុ ជាបកតត្ថ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) មិនត្រូវទទួលនាទី ជាធំក្នុងវត្ថុ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទគេ មិនត្រូវរំលឹកគេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា។

ចប់ វគ្គ៤៣ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ។

[២៥៨] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ លុះត្រូវសង្ឃធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត។ ពួកភិក្ខុ ក្នុងអាវាសនោះ ក៏ មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជូលីកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាឡើយ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុ មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃ។ ពួក ភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជូលីកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាទៀត ដែរ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះ ទៅកាន់ អាវាសដទៃទៀត។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជូលីកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិន រាប់អាន មិនបូជាដែរ។ ឆន្ទភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុ មិនធ្វើសក្ការ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការហើយ ក៏ត្រឡប់មក ក្រុងកោសម្មិវិញ។ ឆន្ទភិក្ខុ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូរមាម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយាលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម ហើយចូលទៅរកភិក្ខុ ទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្ចាស់អាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្ត វត្ថុដោយប្រពៃ និងសម្បូរមាម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយាលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម តើខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តិ ដូចម្តេចទៀត។ ពួកភិក្ខុនោះ ក្រាប បង្គំទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរម្យ៉ាងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិន សំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុចុះ។

(វគ្គ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ)

CS [vin.cv.01.06.05](#) | ភាគ ទី៩

(នប្បដិប្បស្សម្តេតព្រះតេចត្តាលីសកំ)

[២៥៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុឲ្យ ឧបសម្បទា ឲ្យនិស្ស័យ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនីមួយៗ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ នៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនីមួយៗ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

[២៦០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា ហើយនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែល អាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលឆ្លងជាងអាបត្តិនោះ ពិសេស ពិសេសពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្មទៀត។

[២៦១] អង្គ៥ដទៃទៀត។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការសំពះ ការក្រោកទទួល អញ្ជូលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ របស់ភិក្ខុ ជាបកតត្ត។

[២៦២] អង្គ៥ដទៃទៀត។ គឺភិក្ខុត្រេកអរនឹងការនាំទិដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសខ្នង ក្នុងវេលាដេកទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត។

[២៦៣] អង្គ៥ដទៃទៀត។ គឺភិក្ខុចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ចោទដោយទិដ្ឋវិបត្តិ ចោទដោយ អាជីវិបត្តិ បំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែកចាក) ពួកភិក្ខុផងគ្នា។

[២៦៤] អង្គ៥ដទៃទៀត។ គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ លេចសេពគប់នឹងពួកតិរិយ មិនសេពគប់ពួក ភិក្ខុ មិនសិក្សាសិក្សារបស់ភិក្ខុ។

[២៦៥] អង្គ៥ដទៃទៀត។ គឺភិក្ខុនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ នៅក្នុងទីមិនមែនអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ នៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនក្រោកចាកអាវាស រុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ) ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គ៥នេះទេ។

[២៦៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុយាត់ ឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត យាត់បរវាណា ជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ទទួលនាទីធំក្នុងវត្ត ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទគេ រំលឹកគេ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ មិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះទេ។

ចប់ វត្ថុ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ។

(វត្ថុ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ)

CS [vin.cv.01.06.06](#) | ភាគ ទី៩

(បដិប្បស្សមេតព្ពតេចត្តាលីសកំ)

[២៦៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យ ឧបសម្បទា មិនឲ្យនិស្ស័យ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនីមួយៗ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិន ប្រដៅភិក្ខុនីមួយៗ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២៦៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិ នោះ ឬអាបត្តិដែលឆ្លងជាងអាបត្តិនោះ មិនពិសេស មិនពិសេសពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្មទៀត។

[២៦៩] អង្គ៥ដទៃទៀត។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជូលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ របស់ ភិក្ខុជាបកតត្ត។

[២៧០] អង្គ៥ដទៃទៀត។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរនឹងការនាំទិដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងទ្រជើង និងវត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការ ទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត។

[២៧១] អង្គ៥ដទៃទៀត។ គឺភិក្ខុមិនចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ មិនចោទដោយទិដ្ឋវិបត្តិ មិនចោទដោយអាជីវិបត្តិ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ចាកពួកភិក្ខុផងគ្នា។

[២៧២] អង្គ៥ដទៃទៀត។ គឺភិក្ខុមិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរិយ មិនសេពគប់ពួកតិរិយ លេចសេពគប់ពួកភិក្ខុ សិក្សាសិក្សារបស់ភិក្ខុ។

[២៧៣] អង្គ៥ដទៃទៀត។ បើ គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាសដែលមានដម្បូលមួយ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិននៅក្នុងទីជាអាវាស ឬមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ក្រោកចាកអាសនៈ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុង ឬខាងក្រៅ (វិហារ)១។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[២៧៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុមិនឃាត់ ឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនឃាត់បរាណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ)១ មិនទទួលនាទីជាធំ ក្នុងវត្ត១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ មិនចោទ១ មិនរំលឹក១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨នេះឯង។

ចប់ វគ្គ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ។

[២៧៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯខក្ខេបនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឆន្ទភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្ក ធ្លៀងស្មាម្ខាង ហើយថ្វាយបង្គំបាទា ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្ទាំងអញ្ជូលឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃ ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរ ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ។ ឆន្ទភិក្ខុ គប្បីសូម ជាគំរប់ពីរដងផង។ គប្បី សូម ជាគំរប់បីដងផង។ ភិក្ខុដែលឆ្ងាស ប្រតិពល ត្រូវប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មក សូមការរម្ងាប់ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ។ បើកម្ម មានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន សំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន សំដែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ ខក្ខេបនីយ កម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ។ សង្ឃរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ការរម្ងាប់ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិន សំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងផង។ បពិត្រ ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្ទភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំង សម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ។ សង្ឃរម្ងាប់ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ។ ការរម្ងាប់ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្ទភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏ មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង។ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ សង្ឃបានរម្ងាប់ដល់ឆន្ទភិក្ខុហើយ ការរម្ងាប់ ខក្ខេបនីយកម្មនោះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុក នូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

ចប់ ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ជាគំរប់៦។

(ខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ជាគំរប់៧)

CS [vin.cv.01.07](#) | ភាគ ទី៩

(៧. បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បជិនិស្សគ្គេ ខក្ខេបនីយកម្ម)

[២៧៦] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋ ជាកូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់គ្នា មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ បានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិន អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គល អ្នកសេពទេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ជាច្រើនរូប បានឮដំណឹងថា ភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋ ជាកូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់គ្នា មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា តែងធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ បានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គល អ្នកសេពទេ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះ ចូលទៅរកអរិដ្ឋភិក្ខុ ដែលជាកូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់គ្នា លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយ ពាក្យនេះ នឹងអរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់គ្នាថា ម្ចាស់អារុសោអរិដ្ឋ ឮថា អ្នកឯង មានទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើង ដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា តែង ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ បានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គល អ្នកសេពទេ ពិតមែនឬ។ អរិដ្ឋភិក្ខុឆ្លើយថា ម្ចាស់អារុសោ យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ដូច្នោះមែន។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ និយាយថា ម្ចាស់អារុសោអរិដ្ឋ លោកកុំ ពោលយ៉ាងនេះ លោកកុំពោលបង្កាច់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគឡើយ ការពោលបង្កាច់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនល្អទេ ព្រោះថា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មិនមែន ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នោះទេ ម្ចាស់អារុសោ អរិដ្ឋ ធម៌ទាំងឡាយ ដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហើយ ដោយអនេកបរិយាយ ឯ ធម៌ទាំងឡាយនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពមែន ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីរីករាយតិច មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយ

រាងឆ្អឹង មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយដុំសាច់។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយគប់ភ្លើងស្មៅ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយរណ្តៅរងើកភ្លើង។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយ យល់សប្តិ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយរបស់ខ្ចីគេ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាម ទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយផ្លែឈើ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយកាំបិត និងជ្រញ។ ព្រះដ៏ មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយលំពែង និងដែកស្រួច។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មាន ឧបមា ដោយក្បាលពស់។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយច្រើន។ អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូន នៃត្រកូល អ្នក សម្លាប់ត្នាត កាលដែលពួកភិក្ខុទាំងនោះ និយាយដាស់តឿន យ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រកាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះ ដោយមាំ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះ ដដែលថា ម្ចាស់អារុសោ យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ បានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តី អន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន។ ពួក ភិក្ខុនោះ មិនអាចនឹងដោះ អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត ឲ្យរួចចាកទិដ្ឋិដ៏លាមកនោះបាន។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ចូលទៅ ក្រាបបង្គំគាល់ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូល សេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។

[២៧៧] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់ អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត ក្នុងកាលនោះថា ម្ចាស់អរិដ្ឋ ពូថា ទិដ្ឋិលាមក មានសភាពដូច្នោះ កើតឡើងដល់អ្នកឯងថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ សំដែងថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ បានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តី អន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ពិតមែនឬ។ អរិដ្ឋភិក្ខុ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដឹងច្បាស់ នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ បានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិន អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់មោឃបុរស អ្នកឯងដឹងច្បាស់នូវធម៌ ដែលតថាគត សំដែងហើយយ៉ាងនេះ អំពីអ្នកណា ម្ចាស់មោឃបុរស ធម៌ទាំងឡាយ ដែលធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ តថាគត សំដែងហើយ ដោយអនេកបរិយាយ មិន មែនទេឬ ឯធម៌ទាំងនោះ អាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេព ពិតមែន តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីរីករាយតិច មាន សេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយរាងឆ្អឹង។ បើ មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះ មានច្រើន តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយដុំ សាច់។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយគប់ភ្លើងស្មៅ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយ រណ្តៅរងើកភ្លើង។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយយល់សប្តិ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយរបស់ខ្ចីគេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយផ្លែឈើ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយកាំបិត និងជ្រញ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយលំពែង និងដែកស្រួច។ តថាគតសំដែងថា កាម ទាំងឡាយ មានឧបមា ដោយក្បាលពស់។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់មោឃបុរស បើ ដូច្នោះ អ្នកឯងឈ្មោះថា ពោលបង្កាច់តថាគតផង គាស់រំលើងខ្លួនឯងផង សោយបាបជាច្រើនផង ដោយទិដ្ឋិ ដែលខ្លួនប្រកាន់ខុស ម្ចាស់មោឃ បុរស ទិដ្ឋិ ដែលអ្នកប្រកាន់ខុសនោះ នឹងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីទុក្ខ មិនមែនជាប្រយោជន៍ ដល់អ្នកឯង អស់កាលដ៏វែង ម្ចាស់មោឃបុរស អំពើនោះ មិនមែននាំពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជន ដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយ ឲ្យរឹតរឹងតែជ្រះថ្លាឡើងទេ។ លុះទ្រង់តិះដៀល ហើយ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចេញ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត។

[២៧៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ សង្ឃត្រូវចោទអរិដ្ឋភិក្ខុ ដែលជាកូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត ជា មុនសិន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឆ្ងាស ប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យ ដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមក មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត ដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ បានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គល អ្នកសេពទេ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិ នោះសោះ។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ដែលជាកូន នៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្នាត។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិអាក្រក់ មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ដែលជាកូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត ដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ បានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ ក៏មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះសោះ។ សង្ឃធ្វើ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូល ជាអ្នកសម្លាប់ត្នាត។ ការធ្វើ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិន គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំ ប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមក មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជា កូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត ដូច្នោះថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលព្រះដ៏ មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ បានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គល អ្នកសេពទេ។ អរិដ្ឋភិក្ខុ នោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញទេ។ សង្ឃធ្វើ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជា កូននៃត្រកូល ជាអ្នកសម្លាប់ត្នាត។ ការធ្វើ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោក ដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ៗបានធ្វើ ដល់អរិដ្ឋ

ភិក្ខុ ជាតូន នៃត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាតហើយ ការធ្វើ ឧក្រិបនីយកម្មនោះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុក នូវ ដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នា ក្នុងអាវាសតៗទៅថា អរិយភិក្ខុ ជាតូន នៃ ត្រកូល អ្នកសម្លាប់ត្នាត សង្ឃបានធ្វើ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិដ៏លាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃហើយ។

(អធម្មកម្ម ១២ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់)

CS [vin.cv.01.07.01](#) | ភាគ ទី៩

(អធម្មកម្មទ្វាទសកំ)

[២៧៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣ គឺកម្មដែលធ្វើ ក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្ម មិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយ អង្គ៣នេះឯង។

[២៨០] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាតាមិនី ធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលសំដែង ហើយទៗ។

[២៨១] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលមិនចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹក ហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយ ស្រាប់តែធ្វើទៗ។

[២៨២] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[២៨៣] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ប្រកបដោយ អង្គ៣នេះឯង។

[២៨៤] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[២៨៥] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[២៨៦] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើ ដោយអាបត្តិមិនមែនជា ទេសនាតាមិនី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក១។

[២៨៧] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលសំដែងរួចហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[២៨៨] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលមិនចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[២៨៩] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលមិនរំលឹក ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[២៩០] អង្គ៣ដទៃទៀត។ គឺកម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយ អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

ចប់ អធម្មកម្ម ១២ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់។

(កម្មប្រកបដោយធម៌ មានចំនួន១២ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់)

CS [vin.cv.01.07.02](#) | ភាគ ទី៩

(ធម្មកម្មទ្វាទសកំ)

[២៩១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្ម ដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ៣ គឺកម្មដែលធ្វើ ក្នុងទីចំពោះមុខ សួរហើយទើបធ្វើ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ៣នេះឯង។

[២៩២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែល រម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គពង្សទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមានអាបត្តិ១ ធ្វើដោយអាបត្តិ ជាទេសនាគាមិនី១ ធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលមិន ទាន់សំដែង១។ បេ។

[២៩៣] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ១ រំលឹកហើយ ទើបធ្វើ១ លើកអាបត្តិឡើងហើយ ទើបធ្វើ១។ បេ។

[២៩៤] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ១ ធ្វើដោយធម៌១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។ បេ។

[២៩៥] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលបញ្ជាក់ហើយ ទើបធ្វើ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។ បេ។

[២៩៦] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។ បេ។

[២៩៧] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយមានអាបត្តិ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។ បេ។

[២៩៨] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ជាទេសនាគាមិនី១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង១។ បេ។

[២៩៩] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលមិនទាន់សំដែង១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង១។ បេ។

[៣០០] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។ បេ។

[៣០១] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលរំលឹកហើយ ទើបធ្វើ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។ បេ។

[៣០២] អង្គពង្សទៀត។ បេ។ គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយ ទើបធ្វើ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង១ ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។

ចប់ កម្មប្រកបដោយធម៌ មានចំនួន១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់។

(កម្មមានចំនួន៦លើក ដែលសង្ឃប្រាថ្នា ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ)

CS vin.cv.01.07.03 | ភាគ ទី៩

(អាកង្គមានឆក្កំ)

[៣០៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គពង្ស គឺ ភិក្ខុអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ អ្នកធ្វើការបង្កជម្លោះ អ្នកធ្វើការទាស់ទែង អ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា អ្នកធ្វើអធិករណក្នុងសង្ឃ១ ជាមនុស្សល្ងង់ មិនឆ្លាស ច្រើន ទៅដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ១ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ សង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។

[៣០៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គពង្សទៀត គឺភិក្ខុវិបត្តិចាកសីល ក្នុងអធិសីល១ វិបត្តិចាកអាចារ ក្នុងអដ្ឋាចារ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ សង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។

[៣០៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយ អង្គពង្សទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏ គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គពង្សនេះឯង។

[៣០៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុពពួក គឺភិក្ខុជាអ្នកធ្វើ ការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើការជម្លោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្តីទាស់ទែង ជាអ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា ជាអ្នកធ្វើអធិករណក្នុងសង្ឃពួក១ ល្ងង់ មិនឆ្លាស ច្រើនដោយ អាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក១ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡកច្រឡំមិនសមគួរពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើ សង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុពពួកនេះឯង។

[៣០៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុវិបត្តិចាកសីល ក្នុងអធិសីលពួក១ វិបត្តិចាកអាចារ ក្នុងអធិចារពួក១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិ ក្នុងអធិទិដ្ឋិពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃ ប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំងពួកនេះឯង។

[៣០៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បី ធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំងពួកនេះឯង។

ចប់ កម្មមានចំនួន១៦លើក ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើ ក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ។

(វត្ថុ១៨ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់)

CS [vin.cv.01.07.04](#) | ភាគ ទី៩

(តេចត្តាលីសវត្ថុ)

[៣០៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃ បានធ្វើឧក្រិបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយ ប្រពៃ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្មនោះ ដូច្នោះ គឺមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិន ត្រូវឲ្យទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី សង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវ តិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបាសថ មិនត្រូវហាមបរាណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ ពាក្យ ក្នុងអធិករណនោះ មិនត្រូវទទួលនាទី ជាធំក្នុងវត្ថុ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យ ឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា។

ចប់ វត្ថុ១៨ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់។

[៣១០] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អវិជ្ជភិក្ខុ ដែលជាកូន នៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា។ អវិជ្ជភិក្ខុនោះ លុះសង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ក៏សឹកចេញទៅ។ ពួកភិក្ខុ ទាំងឡាយឯណា ដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច។ បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តបង្គាប់ថា អវិជ្ជភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ គ្នា សង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ មិនគួរនឹងសឹកសោះ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុះ ចំពោះព្រះ ដ៏មានព្រះភាគ។

[៣១១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់ពួកភិក្ខុ ក្នុងពេលនោះថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ឮថា អវិជ្ជភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់គ្នា សង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ហើយក៏សឹកចេញទៅ ពិត មែនឬ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ មិនសមគួរនឹងសឹកទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំ ពួកជន ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ។ បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើឲ្យដឹងថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃរម្ងាប់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់។

(អង្គមានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ)

CS [vin.cv.01.07.05](#) | ភាគ ទី៩

(នប្បដិប្បស្សម្តេតព្ពតេចត្តាលីសកំ)

[៣១២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុឲ្យ ឧបសម្បទា ឲ្យនិស្ស័យ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ ក៏នៅតែប្រដៅពួក ភិក្ខុនី ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង៥នេះទេ។

[៣១៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ចំពោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែល គ្នា នឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងនោះ តិះដៀលកម្ម តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវ រម្ងាប់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង៥នេះទេ។

[៣១៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨ គឺភិក្ខុ ដែលហាមឧបាសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ថ ហាមបរាណា ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ថុ ឲ្យធ្វើ ឱកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៨នេះទេ។

ចប់ អង្គមានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវម្ចាស់ ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ។

(អង្គមានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃត្រូវម្ចាស់ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ)

CS vin.cv.01.07.06 | ភាគ ទី៩

(បដិប្បស្សម្តេតព្រលិតត្ថាលីសកំ)

[៣១៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុមិនឲ្យ ឧបសម្បទា១ មិនឲ្យនិស្ស័យ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ មិនទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅ ភិក្ខុនីទាំងឡាយ១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[៣១៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ចំពោះអាបត្តិណា ហើយមិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នា នឹង អាបត្តិនោះ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ១ មិនតិះដៀលកម្ម១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវ ម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

[៣១៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥ គឺភិក្ខុមិនហាម ឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកត្ត១ មិនហាមបរិវារណា១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ)១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត១ មិនឲ្យធ្វើ ឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ មិនចោទ១ មិនរំលឹក១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) និងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវម្ចាស់ឧក្រិបនីយ កម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ៥នេះឯង។

ចប់ អង្គមានចំនួន១៨ ដែលសង្ឃត្រូវម្ចាស់ក្នុងឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ។

[៣១៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្រិបនីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវម្ចាស់យ៉ាងនេះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះ មិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសង្ឃ រៀងស្នាម្នាក់ សំពះបាទា របស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្កងអញ្ជូលឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំដែលសង្ឃធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់រួចហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ។ គប្បីសូមជាគំរប់ពីរដងផង។ គប្បីសូមជាគំរប់បីដងផង។ ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាស ប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃ ស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្លោះនេះ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរ ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ។ បើកម្ម មានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្លោះនេះ។ នេះជាញត្តិ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុ ឈ្លោះនេះ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរ ដល់កិរិយារលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ។ សង្ឃម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះ មិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្លោះនេះ។ ការម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្លោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មាន អាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ ខ្ញុំ ប្រកាសសេចក្តីនេះ អស់វារៈជាគំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ អស់វារៈជាគំរប់បីដងផង។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្លោះនេះ សង្ឃធ្វើឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ហើយបានប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ទាំងសម្បូររោម ប្រព្រឹត្តវត្ថុ គួរដល់កិរិយា រលាស់ខ្លួន ចេញចាកកម្ម មកសូមការម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ។ សង្ឃម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្លោះនេះ។ ការម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្លោះនេះ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏ មានអាយុអង្គុនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គុណា លោកដ៏មានអាយុអង្គុនោះ ត្រូវនិយាយឡើង។ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះ មិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ សង្ឃបានម្ចាស់ដល់ភិក្ខុឈ្លោះនេះហើយ ការម្ចាស់ឧក្រិបនីយកម្មនោះ គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំទុក នូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

ចប់ ឧក្រិបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ជាគំរប់៧។

ចប់កម្មក្នុងនេះ ជាបឋម។

ក្នុងខន្ធកនេះ មាន៧រឿង។

ឧទ្ទាននៃកម្មក្នុងនេះគឺ

[៣១៩]

រឿងបណ្តកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ ជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុដូចគ្នាដែរ ហើយក៏នាំគ្នាប្រឹងប្រែងក្នុងការបង្កហេតុ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ដែលកើតឡើងហើយ ក៏ចម្រើន ឡើង ពួកភិក្ខុអ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ់ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ក៏ពោលទោស ក្នុងកណ្តាលបរិសុទ្ធ ព្រះពុទ្ធជិនស្រី ជា

ព្រះសយម្ហូ ជាអគ្គបុគ្គល ទ្រង់ប្រាថ្នាការស្ថិតស្ថេរ នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាទ្រង់បង្ហាញឲ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវត្ថី។ តជ្ជនីយកម្មឯណា ដែលសង្ឃធ្វើ ក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា តជ្ជនីយកម្មឯណា ដែលសង្ឃធ្វើ ដោយគ្មានអាបត្តិ ដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ដោយអាបត្តិដែលសំដែងរួចហើយ។ តជ្ជនីយកម្មឯណា ដែលសង្ឃមិនចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនរំលឹក ហើយស្រាប់តែធ្វើ មិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ។ តជ្ជនីយកម្មឯណា ដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួកៗ តជ្ជនីយកម្មឯណា ដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួកៗ តជ្ជនីយកម្មឯណា ដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួកៗ (តជ្ជនីយកម្មទាំងនោះ ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្ម) តជ្ជនីយកម្ម ដែលសង្ឃធ្វើ ដោយអាបត្តិដែលសំដែងហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាអវិនយកម្មដូចគ្នាដែរ តជ្ជនីយកម្ម ដែលសង្ឃមិនបានចោទ ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ កម្មដែលសង្ឃមិនបានរំលឹក ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ កម្ម ដែលសង្ឃមិនបានលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ បណ្ឌិតគប្បីដឹងសុក្ការ (វារនៃកម្មស គឺចំណែកខាងកម្មត្រូវ) តាមទំនងនៃកណ្តារ (វារនៃកម្មខ្មៅ គឺចំណែកខាងកម្មខុស) នោះចុះ។ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ល្ងង់ នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុមានសីលវបត្តិ ក្នុងអធិសីល មានអាចារ្យវបត្តិ ក្នុងអដ្ឋាចារ មានទិដ្ឋិវបត្តិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិ និងភិក្ខុ ដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុពួកទៀត គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុពួកៗ ល្ងង់ពួកៗ នៅច្រឡកច្រឡំដោយគ្រហស្ថពួកៗ។ ភិក្ខុមានសីលវបត្តិ ក្នុងអធិសីលពួកៗ មានអាចារ្យវបត្តិ ក្នុងអដ្ឋាចារពួកៗ មានទិដ្ឋិវបត្តិ ក្នុងអតិទិដ្ឋិពួកៗ (សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម) ដូចគ្នាដែរ នឹងភិក្ខុ ដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួកៗ ព្រះធម៌ពួកៗ ព្រះសង្ឃពួកៗ។ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃយ៉ាងនេះ គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ មិនត្រូវអាប់ត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរាណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុឲ្យឈ្លោះគ្នា។ តជ្ជនីយកម្ម (មិន) រម្ងាប់ដោយអង្គទាំងឡាយ៥ គឺភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ឲ្យនិស្ស័យ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏ទៅប្រដៅភិក្ខុនី។ តជ្ជនីយកម្ម មិនរម្ងាប់ (ដោយអង្គ៥ដទៃទៀត) គឺភិក្ខុនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ តិះដៀលកម្ម តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម។ ភិក្ខុឯណា ប្រកបដោយអង្គ៥នេះ គឺហាមឧបោសថ ហាមបរាណា ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ ទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក ប្រកបដោយពួកភិក្ខុឲ្យឈ្លោះគ្នា តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុនោះ មិនរម្ងាប់ឡើយ។ បណ្ឌិតគប្បីដឹងសុក្ការតាមទំនងនៃកណ្តារចុះ។ រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មានអាបត្តិច្រើន នៅច្រឡកច្រឡំ ដោយគ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធហាមុនិ ទ្រង់បង្ហាញឲ្យធ្វើនិយស្សកម្ម។ រឿងភិក្ខុពីររូបឈ្មោះអស្សុជិ និងបុនព្វសុក នៅក្នុងកិរិយាជនបទ ជាអ្នកមិនសង្រួម ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ ទើបព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជិនស្រី (ទ្រង់បង្ហាញឲ្យធ្វើ) បញ្ជាជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវត្ថី។ រឿងសុធម្មភិក្ខុ នៅក្នុងអាវាសរបស់ចិត្តគហបតិ ក្នុងនគរមិត្តិកាសណ្ណ សុធម្មភិក្ខុនោះ ជេរចិត្តគហបតិ ជាឧបាសក ដោយពាក្យតិះដៀលដល់ជាតិ ទើបព្រះតថាគត ទ្រង់បង្ហាញឲ្យធ្វើបដិសារណីយកម្ម។ រឿងឆន្ទភិក្ខុក្នុងក្រុងកោសម្ពិ (ត្រូវអាបត្តិហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ។ ទើបព្រះជិនស្រីដ៏ឧត្តម ទ្រង់បង្ហាញឲ្យធ្វើខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ។ ឆន្ទភិក្ខុ ក៏មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិនោះឡើយ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជានាយកដ៏វិសេស ទ្រង់បង្ហាញឲ្យធ្វើខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ។ រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ មានទិដ្ឋិដ៏លាមក ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង ព្រះជិនស្រីទ្រង់ត្រាស់ឲ្យធ្វើខក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ។ ទ្រង់បង្ហាញឲ្យធ្វើនិយស្សកម្ម បញ្ជាជនីយកម្ម និងបដិសារណីយកម្ម ព្រោះហេតុដូចគ្នាដែរ។ (ខក្ខេបនីយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ១ មិនសំដែងអាបត្តិ១ មិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់១ ល្បែង១ មារយាទមិនសមគួរ១ ការបៀតបៀន១ មិច្ឆាអាជីវ១ ទាំងនេះ ជាអតីតកបទ ក្នុងបញ្ជាជនីយកម្ម។ អង្គ៥ គឺភិក្ខុព្យាយាមមិនឲ្យគ្រហស្ថបានលាភ និងពោលទោសព្រះរតនត្រ័យ (ជាដើម) មាន២លើក មានឈ្មោះថា ទ្រូបពួក ទាំងនេះ ជាអតីតកបទ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម។ មួយវិញទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺតជ្ជនីយកម្ម១ និងនិយស្សកម្ម១ មានលក្ខណ៍ដូចគ្នា។ មួយវិញទៀត កម្មទាំងឡាយពីរ គឺបញ្ជាជនីយកម្ម១ បដិសារណីយកម្ម១ មានអង្គ៥ខ្លះ ថយពី៥ខ្លះ មិនលើសពី៥ឡើយ ខក្ខេបនីយកម្មនោះ ប្រហែលៗគ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នកប្រាជ្ញ គប្បីដឹងតាមទំនង នៃតជ្ជនីយកម្ម (នោះចុះ)។

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ (ទី២)

(២. បារិវាសិកក្ខន្ធកំ)

(បារិវាសិកវត្ថុ ទី១)

(១. បារាំងសិក្សា)

[៣២០] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងជេតវនារាម របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុ អ្នកនៅបរិវាស²²⁾ តែងទទួលត្រេកអរ ចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹក សម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្រែល ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ទាំងឡាយ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច។ បើ ភិក្ខុទាំងនោះ ពោលទោស តិះដៀល បន្ទះបង្គាប់ថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិន សមបើនឹងត្រេកអរ ចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំង សម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្រែល ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ។ ទើបភិក្ខុទាំង នោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។

[៣២១] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ បានឮថា ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមក ឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្រែល ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ទាំងឡាយ ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើ នឹងត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទី ដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្រែល ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុ ជាបកតត្តទាំងឡាយទេ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំពួកជន ដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹងរិតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹក សម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្រែល ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទេ ភិក្ខុឯណាត្រេកអរ ភិក្ខុនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ៏។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាត ឲ្យភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស (ត្រេកអរ) នឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋាន កម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល បាត្រ និងចីវរ ការដុសក្រែល ក្នុងវេលាដូតទឹក នៃគ្នានឹងគ្នា គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសដូចគ្នា តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី)បាន។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតទេបោសថ១ បរិវាណា១ ការទទួលវស្សិកសាដក១ ការលះបង់ភត្ត²³⁾ ១ ការទទួលភត្ត²⁴⁾ ១ ទាំង៥យ៉ាង ដល់ភិក្ខុអ្នកនៅ បរិវាសទាំងឡាយ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់ (ខ្ចី)។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគត នឹងបញ្ញត្តវត្ថុ ដល់ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស តាមទំនងដែល ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ត្រូវប្រព្រឹត្ត។

[៣២២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ (ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស) ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ។ ការប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រពៃ ក្នុងការនៅបរិវាស នោះ ដូច្នោះ គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា²⁵⁾ ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ²⁶⁾ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន²⁷⁾ ១ មិនត្រូវទទួល ការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី១ សង្ឃឲ្យបរិវាស ចំពោះអាបត្តិណា មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះ ទៀត១ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលគ្នា នឹងអាបត្តិនោះ១ ឬត្រូវអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នក ធ្វើកម្ម១ មិនត្រូវហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត១ មិនត្រូវហាមបរិវាណា១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ)១ មិនត្រូវ ទទួលនាទីជាធំ ក្នុងវត្ត១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ មិនត្រូវចោទគេ១ មិនត្រូវលើកគេ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួក ភិក្ខុផងគ្នា។

[៣២៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខ មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុ ជាបកតត្ត ទីឱកាសឯណា ដែលជាទីបំផុត នៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក (គ្រែ ឬតាំងដែលអាក្រក់ជាងគេ) ជាទីបំផុតនៃលំនៅ (លំនៅដែលអាក្រក់ជាងគេ) របស់សង្ឃ ។ ត្រូវប្រគល់ឲ្យឱកាសនោះ ដល់បារាំងសិក្សានោះ បារាំងសិក្សានោះ ត្រូវត្រេកអរ ចំពោះឱកាសនោះ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្ត ឲ្យជា បុរសមណ (សមណដើរមុខ) ឬបច្ចាសមណ (សមណដើរក្រោយ) ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយទេ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកផុត មិនត្រូវ សមាទានបិណ្ឌបាតិកផុត មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាត្រមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយកុំដឹង (រឿង) អញ ឡើយ។²⁸⁾

[៣២៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ ជាអាគន្ធក ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្ធកភិក្ខុផងគ្នា ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបរិវាណា បើមានជម្ងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន។

[៣២៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាស²⁹⁾ ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀងលែងតែ មានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀងលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាស³⁰⁾ ដែល គ្មានភិក្ខុទេ រៀងលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀងលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាស ដែល មានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាស ឬអនារាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀងលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀងលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀងលែងតែមាន ភិក្ខុជាបកតត្ត រៀងលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាស ឬ អនារាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀងលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀងលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បារាំងសិក្សាភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាក អារាស ឬអនារាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀងលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀងលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុ

[៣៣១] គ្រានោះ ព្រះឧបាសិកដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ព្រះឧបាសិកដ៏មានអាយុអង្គុយ ក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបថ្វាយបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការដាច់រាត្រីរបស់ បារិវាសិកភិក្ខុ មានប៉ុន្មាន។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ឧបាសិក ការដាច់រាត្រី របស់បារិវាសិកភិក្ខុ មាន៣យ៉ាង គឺការនៅរួមគ្នា³¹⁾ ១ ការមិននៅរួមគ្នា³²⁾ ១ ការមិនប្រាប់³³⁾ ១ ម្ចាស់ឧបាសិក ការដាច់រាត្រី របស់បារិវាសិកភិក្ខុ មាន៣យ៉ាងដូច្នោះឯង។

[៣៣២] សម័យនោះឯង ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ មិនអាចនឹងជម្រះបរិវាស។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាប បង្គំទូលសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឲ្យដាក់បរិវាស។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវដាក់យ៉ាងនេះ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើខត្តាសង្គ រៀងស្នាម្នាង អង្គុយច្រហោង ផ្តងអញ្ជូលឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់បរិវាស។ បរិវាសឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយ។ ថាខ្ញុំសូមដាក់រត្ត។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយដែរ។

[៣៣៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញពីក្រុងសាវត្ថី ហើយចៀសចេញ ទៅក្នុងទីនោះ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ អាចនឹងជម្រះបរិវាស បាន។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឲ្យ សមាទានបរិវាស។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើ ខត្តាសង្គ រៀងស្នាម្នាង អង្គុយច្រហោង ផ្តងអញ្ជូលឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានបរិវាស។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុ សមាទានហើយ។ ថាខ្ញុំសូមសមាទាននូវរត្ត។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយដែរ។

ចប់បារិវាសិកវត្ត។

(មូលាយបដិកស្សនាហវត្ត ទី២)

CS [vin.cv.02.02](#) | [ភាគ ទី៩](#)

(២. មូលាយបដិកស្សនាហវត្ត)

[៣៣៤] សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជូលិកម្ម សាមិចិកម្ម ការនាំ អាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបានប្រាត្រ និងថែវ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុង វេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច។ បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះ បង្គាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកភិក្ខុ ដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជូលិកម្ម សាមិចិកម្ម ការនាំ អាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបានប្រាត្រ និងថែវ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុង វេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ជាបកតត្តសោះ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនេះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។

[៣៣៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកមូលាយបដិកស្សនាហវត្ត (ភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញត្រឡប់មករកអាបត្តិដើម) ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមូលាយបដិកស្សនាហវត្ត មិនសមបើនឹងត្រេកអរ នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះ ថ្លា ដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ។ បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់សំដែងធម្មិកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាហវត្ត មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុ ជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ភិក្ខុនោះត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលា ស្រង់ទឹក ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនាហវត្ត តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្លី)បាន។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតខបោសថ១ បរិវាណា១ ការ ទទួលវស្សិកសាដក១ ការលះបង់ភត្ត១ ការទទួលភត្ត១ ទាំង៥យ៉ាង ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនាហវត្ត តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្លី)បាន។ ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគត នឹងបញ្ញត្តវត្ថុ ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនាហវត្ត តាមទំនងដែលពួកមូលាយបដិកស្សនាហវត្ត ត្រូវប្រព្រឹត្ត តាម។

[៣៣៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាហវត្ត ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រព្រៃ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រព្រៃ ក្នុងមូលាយបដិកស្សនា នោះ ដូច្នោះ គឺមូលាយបដិកស្សនាហវត្ត មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ (ខ្លួន) មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី ភិក្ខុ ដែលគួរដល់កិរិយាទាញមករកអាបត្តិដើម ចំពោះអាបត្តិណា មិន គួរត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលឆ្លងជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួក ភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមខបោសថ មិនត្រូវហាមបរិវាណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) មិនត្រូវ ទទួលនាទី ជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា។

[៣៣៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាហវត្ត មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសឯណា ជាទីបំផុត នៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុត នៃវិហារជារបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឱកាសនោះ ដល់មូលាយបដិកស្សនាហវត្តនោះ មួយវិញ

(មានត្ថាប្បហស្ត ទី៣)

(៣. មានត្ថាប្បហស្ត)

[៣៤៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្ថាប្បហស្ត ទទួលត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់បកតត្តិក្នុងទាំងឡាយ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច។ បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តបង្ហាត់ថា ពួក មានត្ថាប្បហស្ត មិនសមបើ នឹងទទួលត្រេកអរ នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក នៃបកតត្តិក្នុង ទាំងឡាយសោះ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ពួកមានត្ថាប្បហស្ត ទទួលត្រេកអរ នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់បកតត្តិក្នុងទាំងឡាយ ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្តទាំងឡាយ មិនសមបើនឹងទទួលត្រេកអរ នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់បកតត្តិ ភិក្ខុទាំងឡាយទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ។ បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវត្រេកអរ នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុស ក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់បកតត្តិក្នុងទាំងឡាយទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្ខដ៏។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត នូវ អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មានត្ថាប្បហស្តទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្លី)បាន។ ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត នូវឧបោសថ១ បរាវណា១ ការទទួលរស្សិកសាដិក១ ការលះបង់ភត្ត១ ការទទួលភត្ត១ ទាំង៥យ៉ាង ដល់ មានត្ថាប្បហស្តទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្លី)។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគត នឹងបញ្ញត្តវត្ថុ ដល់ពួកមានត្ថាប្បហស្ត តាមទំនងដែល មានត្ថាប្បហស្តទាំងឡាយ ត្រូវប្រព្រឹត្តតាម។

[៣៤៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រព្រៃ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រព្រៃ ក្នុងមានត្តនោះ ដូច្នោះ គឺមានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើសង្ឃបានសន្មត ហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ព្រោះអាបត្តិណា មិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដទៃ ប្រហែលនឹងអាបត្តិមុន នោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាម បរាវណា (ដល់បកតត្តិក្នុង) មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) មិនត្រូវទទួលនាទី ជាធំក្នុងវត្ថុ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) និងពួកភិក្ខុឡើយ។

[៣៤៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយខាងមុខបកតត្តិក្នុងឡើយ ឱកាសឯណា ជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ទី ដេក និងវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឱកាសនោះ ដល់មានត្ថាប្បហស្តនោះ មួយទៀត មានត្ថាប្បហស្តនោះ ត្រូវត្រេកអរទីឱកាសដែល សង្ឃប្រគល់ឲ្យនោះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវធ្វើបកតត្តិក្នុង ឲ្យជាបុរសមណ ឬបច្ចាសមណ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំង ឡាយឡើយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវសមាទានអារញ្ជិកផុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកផុតង្គ មួយទៀត មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញឡើយ។

[៣៤៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត ជាអាគន្ត ត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងវត្ថុ) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តភិក្ខុ (ដែលមកដល់ កន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបរាវណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជម្ងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវឲ្យទុតប្រាប់ (ជំនួសខ្លួន ក៏បាន)។

[៣៤៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមាន ភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែល មិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែល មានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ។ បេ។ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ។ បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ។ បេ។ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមាន ភិក្ខុទេ។ បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ។

[៣៤៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ។ បេ។ ទៅកាន់ អនាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅ កាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ។ បេ។ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬ អនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាប្បហស្ត មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ។ បេ។ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ។ បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា រៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ។

[៣៥០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហិតិក្ខុ គួរចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហិតិក្ខុ គួរចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហិតិក្ខុ គួរចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ ក្នុងថ្ងៃនេះបាន។

[៣៥១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហិតិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាវាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុ ជាបកតត្ត ដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុ ជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម។

[៣៥២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានគ្នារហិតិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហិតិក្ខុ។ ជាមួយនឹងមានគ្នារហិតិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន។ ជាមួយនឹងមានគ្នាចារិកភិក្ខុ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានរហិតិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានរហិតិក្ខុ អង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានរហិតិក្ខុ អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានរហិតិក្ខុ ចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានរហិតិក្ខុ ចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម។

[៣៥៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃ មានមានគ្នារហិតិក្ខុ ជាគំរប់៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានគ្នា គណសង្ឃ មានមានគ្នារហិតិក្ខុនោះ ជាគំរប់២០ ឲ្យអញ្ញានកម្ម កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង។

ចប់វគ្គរបស់មានគ្នារហិតិក្ខុ។

(មានត្ថចារិកវគ្គ ទី៤)

CS vin.cv.02.04 | ភាគ ទី៩

(៤. មានត្ថចារិកវគ្គ)

[៣៥៤] សម័យនោះឯង ពួកមានត្ថចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ញាលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រដើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាដូចនិក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តបង្កប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្ថចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាដូចនិក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយដូច្នោះ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។

[៣៥៥] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកមានត្ថចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាដូចនិក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមានត្ថចារិកភិក្ខុ មិនសមបើនឹងត្រេកអរអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាដូចនិក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លា ដល់ជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាប់ភ្លឺទុកដ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មានត្ថចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្លី)។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាតឧបោសថ១ បរិវណា១ ការទទួលសំពត់ស្សិកសាដឹក១ ការលះបង់ភត្ត១ ការទទួលភត្ត១ ទាំង៥យ៉ាង ដល់មានត្ថចារិកភិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្លី)។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគត នឹងបញ្ញត្តវត្ថុ ដល់ពួកមានត្ថចារិកភិក្ខុ តាមទំនងដែលមានត្ថចារិកភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្ត។

[៣៥៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថចារិកភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រព្រៃ។ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រព្រៃ ក្នុងមានត្ថនោះ ដូច្នោះ គឺមានត្ថចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតិខ្លួន ជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី សង្ឃឲ្យមានត្ថ ចំពោះអាបត្តិណា មិនគប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃ ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលឆ្លងជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបរិវណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណនោះ) មិនត្រូវទទួលនាទិ ជាធំក្នុងវត្ថុ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា។

[៣៥៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ឱកាសឯណា ជាទីបំផុតនៃអាសនៈ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុត នៃវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឱកាសនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ឯភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរចំពោះទីឱកាសនោះ។ ម្ចាស់ ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកតត្ត ឲ្យជាបុរេសមណ ឬបច្ឆាសមណ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវ សមាទានអារញ្ញិកផុតផ្ក មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកផុតផ្ក មួយទៀត មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្កាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយ គិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញឡើយ។

[៣៥៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ ជាអាគន្ត ត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុក្នុងអារាម ដែលខ្លួនទៅដល់) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តភិក្ខុ (ដែលមកដល់ទីកន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ ក្នុងថ្ងៃខបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបរាណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជម្ងឺ ត្រូវប្រើបម្រើ ទៅប្រាប់ ក៏បាន។

[៣៥៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាម ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាម ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាម ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ឬ អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាម ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមិនមានភិក្ខុទេ។ បើ ទៅកាន់អារាម ដែលមិនមានភិក្ខុទេ។ បើ ទៅកាន់អារាម ឬអនាវាស ដែលមិនមាន ភិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាម ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមិនមានភិក្ខុទេ។ បើ ទៅកាន់អារាម ដែលមិនមានភិក្ខុទេ។ បើ ទៅកាន់អារាម ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ។

[៣៦០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាម ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមានភិក្ខុទេ។ បើ ទៅកាន់ អនាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ បើ ទៅកាន់អារាម ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអារាម ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាម ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមានភិក្ខុទេ។ បើ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ។ បើ ទៅកាន់អារាម ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអារាម ឬអនាវាសណា ដែល មានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអារាម ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមានភិក្ខុទេ។ បើ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ។ បើ ទៅកាន់អារាម ឬអនាវាស ដែល មានភិក្ខុទេ គឺអារាម ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា រៀរលែងតែសង្ឃ រៀរលែងតែមានការអន្តរាយ។

[៣៦១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ គួរចេញចាកអារាម ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមានភិក្ខុបាន។ បើ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន។ បើ ទៅកាន់អារាម ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺអារាម ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អារាម ឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យទាន់ ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ គួរចេញចាកអារាម ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមានភិក្ខុ។ បើ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ បើ ទៅកាន់អារាម ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអារាម ឬ អនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អារាម ឬអនាវាសណា អាត្មាអញ អាចនឹងទៅឲ្យទាន់ ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្ចាស់ ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ គួរចេញចាកអារាម ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អារាម ដែលមានភិក្ខុបាន។ បើ ទៅកាន់អនាវាស ដែល មានភិក្ខុ។ បើ ទៅកាន់អារាម ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអារាម ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អារាម ឬអនាវាសណា អាត្មាអញ អាចនឹងទៅឲ្យទាន់ ក្នុងថ្ងៃនេះបាន។

[៣៦២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអារាម ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអារាម ឬអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវ និមន្តភិក្ខុ ជាបកតត្ត ដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុ ជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើអាសនៈទាប មិន ត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើ ភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កម ឡើយ។

[៣៦៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្ថាវិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ។ បើ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហិតភិក្ខុ។ បើ ជាមួយនឹងមានត្ថាវិកភិក្ខុ។ បើ ជាមួយនឹងមានត្ថាវិកភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន។ បើ មិនត្រូវនៅក្នុងអារាម ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅ ក្នុងអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអារាម ឬអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ញានរហិតភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើ អាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានរហិតភិក្ខុ អង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានរហិតភិក្ខុ អង្គុយលើផែនដី មិន ត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ញានរហិតភិក្ខុ ចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអញ្ញានរហិតភិក្ខុ ចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ។

[៣៦៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃ មានមានត្ថាវិកភិក្ខុ ជាគំរប់២ ឲ្យរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ថ គណសង្ឃ មាន មានត្ថាវិកភិក្ខុនោះ ជាគំរប់២០ ឲ្យអញ្ញាន កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង។

[៣៦៥] គ្រានោះ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ។ ព្រះឧបាលិដ៏មានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដូច្នោះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ការជាថវាត្រី របស់មានត្ថាវិកភិក្ខុ មានប៉ុន្មាន។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ឧបាលិ ការជាថវាត្រី របស់មានត្ថាវិកភិក្ខុ

មានយ៉ាងគឺ ការនៅរួមគ្នា³⁴⁾ ១ ការមិននៅរួមគ្នា³⁵⁾ ១ ការមិនប្រាប់³⁶⁾ ១ ភិក្ខុនោះប្រព្រឹត្តមានត្ថ ក្នុងពួកបកតត្ថភិក្ខុមិនគ្រប់ចំនួន³⁷⁾ ១ ម្ចាស់ឧបាលិ ការដាច់រាត្រី របស់មានត្ថចារិកភិក្ខុ មានយ៉ាងនេះឯង។

[៣៦៦] សម័យនោះ ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី។ ពួកមានត្ថចារិកភិក្ខុ មិនអាចជំរះមានត្ថបាន។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឲ្យដាក់មានត្ថបាន។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវដាក់មានត្ថ យ៉ាងនេះ។ មានត្ថចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុទ្រូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្ក រៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោង ផ្ទៀងអញ្ជូលឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់នូវមានត្ថ។ មានត្ថ ឈ្មោះថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយ។ ថាខ្ញុំសូមដាក់វត្ថុ។ មានត្ថ ក៏ឈ្មោះថា ភិក្ខុបានដាក់ហើយដែរ។

[៣៦៧] សម័យនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយចេញអំពីក្រុងសាវត្ថី ទៅក្នុងទីនោះៗ។ មានត្ថចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏អាចជំរះនូវមានត្ថបាន។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត អនុញ្ញាត ឲ្យសមាទានមានត្ថ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវសមាទាន យ៉ាងនេះ។ មានត្ថចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុទ្រូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្ក រៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោង ផ្ទៀងអញ្ជូលឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានមានត្ថ។ មានត្ថ ឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទានហើយ។ ថាខ្ញុំសូមសមាទានវត្ថុ មានត្ថ ឈ្មោះថា ភិក្ខុបានសមាទានហើយដែរ។

ចប់ វគ្គរបស់មានត្ថចារិកភិក្ខុ។

(អញ្ញាណហវត្ថុ ទី៥)

CS [vin.cv.02.05](#) | [ភាគ ទី៩](#)

(៥. អញ្ញាណហវត្ថុ)

[៣៦៨] សម័យនោះ ពួកអញ្ញាណហវត្ថុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្តែលខ្នង ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ថទាំងឡាយ។ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច។ បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តះបង្ហាប់ថា ពួកអញ្ញាណហវត្ថុ មិនសមបើ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្តែលខ្នង ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ថទាំងឡាយសោះ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ។

[៣៦៩] ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកអញ្ញាណហវត្ថុទាំងឡាយ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្តែលខ្នង ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ថទាំងឡាយ ពិតមែនឬ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ ពិតមែន។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាណហវត្ថុទាំងឡាយ មិនសមបើ នឹងត្រេកអរអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្តែលខ្នង ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ថទាំងឡាយទេ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ។ បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មិកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាណហវត្ថុ មិនត្រូវត្រេកអរ នឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្តែលខ្នង ក្នុងវេលាដូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ថទាំងឡាយឡើយ ភិក្ខុឯណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុកដ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត អភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម។ បេ។ ការដុសក្តែលខ្នង ក្នុងវេលាដូតទឹក ដល់អញ្ញាណហវត្ថុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី)។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត ឧបោសថ១ បរាណា១ ការទទួលសំពត់ស្សិកសាដិក១ ការលះបង់ភត្ត១ ការទទួលភត្ត១ ទាំង៥យ៉ាង ដល់អញ្ញាណហវត្ថុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី)។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគត នឹងបញ្ញត្តវត្ថុ ដល់ពួកអញ្ញាណហវត្ថុ តាមទំនងដែលអញ្ញាណហវត្ថុទាំងឡាយ ត្រូវប្រព្រឹត្ត។

[៣៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាណហវត្ថុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្ថុដោយប្រព្រៃ ឯការប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ ក្នុងអញ្ញានោះ ដូច្នោះ គឺអញ្ញាណហវត្ថុ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្សយ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន។ បេ។ វគ្គរបស់មូលាយបដិកស្សនារហវត្ថុ ដូចម្តេចមិញ វគ្គរបស់មានត្ថរហវត្ថុក្តី មានត្ថចារិកភិក្ខុក្តី អញ្ញាណហវត្ថុក្តី ទាំង៣ពួក ក៏មានសេចក្តីដូចគ្នា យ៉ាងនេះដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារចុះ។ បេ។ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្មោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា។

[៣៧១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាណហវត្ថុ មិនត្រូវដើរមុន មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្ថឡើយ ទិឱកាសឯណា ដែលជាទីបំផុតនៃអាសនៈ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុត នៃវិហាររបស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទិឱកាសនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះសោះ ក៏ត្រូវត្រេកអរ នឹងទិឱកាសនោះដែរ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាណហវត្ថុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្ថ ឲ្យជាបុរសសមណ ឬបុត្រាសមណ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ អញ្ញាណហវត្ថុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ជិកផុត មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកផុត មួយវិញទៀត មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្កាន់បិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹង (រៀង) អាត្មាអញ្ជើយ។

[៣៧២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាណហវត្ថុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀងលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀងលែងតែមានការអន្តរាយ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាណហវត្ថុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ រៀងលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ថ រៀងលែងតែមានការអន្តរាយ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារ តាមន័យ ដែលមានហើយខាងក្រោមចុះ។ បេ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ញាណហវត្ថុ គួរចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ។ បេ។ ចាកអនាវាស។ បេ។ ចាកអាវាស ឬអនាវាស ទៅកាន់អាវាស ដែល

មានភិក្ខុៗបេ។ ចាកអនាវាស ដែលមានភិក្ខុៗបេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុ មានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាស ឬអនាវាសណា អាត្មាអញ អាចនឹងទៅឲ្យទាន់ ក្នុងថ្ងៃនេះបាន។

[៣៧៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ជាញអភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុ ជាបកតត្ត ដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុ ជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ។

[៣៧៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អញ្ជាញអភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុៗបេ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហិតភិក្ខុៗបេ។ ជាមួយនឹងមានគ្នារហិតភិក្ខុៗបេ។ ជាមួយនឹងមានត្ថាវិកភិក្ខុៗបេ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងអញ្ជាញអភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា (កាលបើអញ្ជាញអភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន) អង្គុយលើអាសនៈទាប (អញ្ជាញអភិក្ខុ ដែលខ្លីជាង) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអញ្ជាញអភិក្ខុ អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអញ្ជាញអភិក្ខុ ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអញ្ជាញអភិក្ខុ ចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ។

[៣៧៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណសង្ឃ មានអញ្ជាញអភិក្ខុ ជាគំរប់៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ថ គណសង្ឃ មានអញ្ជាញអភិក្ខុនោះ ជាគំរប់២០ ឲ្យអញ្ជាញ កម្មនោះមិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង។

ចប់វត្ថុរបស់អញ្ជាញអភិក្ខុ។ ចប់បារិវាសិកភិក្ខុនក ជាគំរប់២។ ក្នុងខន្ធកនេះ មាន៥រឿង។ ឧទ្ទាននៃបារិវាសិកភិក្ខុនកនោះគឺ

[៣៧៦]

បារិវាសិកភិក្ខុទាំងឡាយ តែងត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជាញកម្ម សាមិចិកម្ម ការនាំអាសនមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រ និងចីវរ ការដុសក្រែលខ្នង ក្នុងវេលាដេកទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ពោលទោស។ អាបត្តិទុក្ខដ មានដល់បារិវាសិកភិក្ខុ ដែលត្រេកអរ (នូវអភិវាទនកម្ម ជាដើមនោះ) ទ្រង់អនុញ្ញាតឧបោសថ១ បរាវណា១ ការទទួលសំពត់ស្ស៊ុកសាជិក១ ការលះបង់ភត្ត១ ការទទួលភត្ត១ ទាំង៥យ៉ាង ដល់គ្នានឹងគ្នា តាមលំដាប់ចាស់ខ្លី ការប្រព្រឹត្តវត្ថុ ដោយប្រពៃ (របស់ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ) បារិវាសិកភិក្ខុ ទៅជាមួយនឹងបកតត្តភិក្ខុបាន ឱកាសឯណា ដែលជាទីបំផុត (នៃសេនាសន បារិវាសិកភិក្ខុ គួរត្រេកអរ នឹងឱកាសជាទីបំផុត នៃសេនាសននោះ)បាន បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើបកតត្តភិក្ខុ ឲ្យជាបុរសមណ ឬបច្ឆាសមណ មិនត្រូវសមាទាន អារញ្ញិកផុតង្គ និងបិណ្ឌបាតិកផុតង្គ និងឲ្យនាំបិណ្ឌបាតមក ត្រូវប្រាប់វត្ថុ ដល់អាគន្ធកភិក្ខុ ត្រូវប្រាប់វត្ថុ ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ក្នុងថ្ងៃបរាវណា (បើមានជម្ងឺ) នឹងប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន មួយទៀត បារិវាសិកភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានដម្បូលមួយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប (មិនត្រូវចង្រ្កម លើទីចង្រ្កមខ្ពស់) កាលបើភិក្ខុ ជាបកតត្ត ចង្រ្កមលើផែនដី (មិនត្រូវចង្រ្កម) លើទីចង្រ្កមឡើយ មិនត្រូវនៅរួមនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន កម្មដែលមានបារិវាសិកភិក្ខុ ជាគំរប់៤ មិនឡើងជាកម្ម ទ្រង់សំដែងការដាច់រាត្រី និងការជម្រះបរិវាស ទ្រង់អនុញ្ញាតការដាក់វត្ថុ និងការសមាទានវត្ថុទាំងនេះ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវដឹងរាល់គ្នា សូម្បីមូលាយបដិកស្សនារហិតភិក្ខុ មានគ្នារហិតភិក្ខុ មានត្ថាវិកភិក្ខុ អញ្ជាញអភិក្ខុ ក៏គប្បីដឹង តាមន័យដែលផ្សេងៗគ្នា យ៉ាងនេះចុះ។ ការដាច់រាត្រីទាំងឡាយ របស់បារិវាសិកភិក្ខុ មាន៣ របស់មានត្ថាវិកភិក្ខុ មាន៤ មិនស្មើគ្នា មួយទៀត ភិក្ខុប្រព្រឹត្តមានត្ថ ត្រូវប្រាប់វត្ថុសព្វថ្ងៃៗ។ កម្មទាំងពីរ ជាកម្មប្រហែលៗគ្នា កម្មទាំង៣ ដែលសេសសល់ ក៏ស្មើគ្នាៗ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (ទី៣)

CS vin.cv.03 | ភាគ ទី៩

(៣. សមុច្ចយក្ខន្ធកំ)

(សុក្កវិស្សដ្ឋិ ទី១)

CS vin.cv.03.01 | ភាគ ទី៩

(១. សុក្កវិស្សដ្ឋិ)

[៣៧៧] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្ថុជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី។ វេលានោះឯង ឧទាយិដ៏មានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ³⁸⁾ តែមិនបានបិទបាំងទេ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នៃអារុសោ ខ្ញុំត្រូវ

ឧទាហរណ៍នោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ឧទាហរណ៍នោះ បានសូម ការទាញ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ។ សង្ឃក៏ បានទាញឧទាហរណ៍ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ។ ឧទាហរណ៍នោះ មក សូមសម្រេចបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម។ សង្ឃក៏បានឲ្យសម្រេចបរិវាស ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ ខាងដើម។ ការឲ្យសម្រេចបរិវាស ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ ខាងដើម គាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកំរប់បីដងផង។ បើ សង្ឃបាន ឲ្យសម្រេចបរិវាស ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ការឲ្យនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

(មានត្ថាហមូលាយបដិកស្សនាទិ)

CS [vin.cv.03.01.16](#) | ភាគ ទី៩

(មានត្ថាហមូលាយបដិកស្សនាទិ)

[៤២៣] ឧទាហរណ៍នោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ហើយបិទបាំង ទុក៥ថ្ងៃ។ ឧទាហរណ៍នោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ហើយបិទបាំងទុក១១បក្ខ។ បើ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ថ ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិ ដូចម្តេច។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរ សង្ឃទាញឧទាហរណ៍ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យ សម្រេចបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ។

[៤២៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ។ បើ

[៤២៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសម្រេចបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម យ៉ាងនេះ។ បើ សង្ឃឲ្យ។ បើ សង្ឃបានឲ្យសម្រេចបរិវាស ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ការឲ្យ សម្រេចបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាង នេះ។

(តិកាបត្តិមានត្ថៈ)

CS [vin.cv.03.01.17](#) | ភាគ ទី៩

(តិកាបត្តិមានត្ថៈ)

[៤២៦] ឧទាហរណ៍នោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់អារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ហើយបិទបាំងទុក១១បក្ខ។ បើ ខ្ញុំបាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏ មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឲ្យមានត្ថ ខ្សាត្រី ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣ចុះ។

[៤២៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាហរណ៍នោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្ក ធៀងស្មា ម្នាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្កងអញ្ជើឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះ សញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ហើយបិទបាំងទុក១១បក្ខ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវ មកសូមមានត្ថ ខ្សាត្រី នឹង សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣។ ឧទាហរណ៍នោះ ត្រូវសូមជាកំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាកំរប់បីដងផង។

[៤២៨] ភិក្ខុអ្នកឆ្ងាស ប្រតិពល ត្រូវធៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាហរណ៍នេះ ត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះ សញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ហើយបិទបាំងទុក១១បក្ខ។ ឧទាហរណ៍នោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ឥឡូវ មកសូមមានត្ថ ខ្សាត្រី នឹងសង្ឃ ចំពោះ អាបត្តិទាំង៣។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ថ ខ្សាត្រី ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣ចុះ។ នេះជាពាក្យធៀង សង្ឃ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតឧទាហរណ៍នេះ ត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្ស ហើយបិទបាំងទុក១១បក្ខ។ ឧទាហរណ៍នោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ថ ខ្សាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ថ ខ្សាត្រី ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះ អាបត្តិទាំង៣។ ការឲ្យមានត្ថ ខ្សាត្រី ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣ គាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកំរប់បីដងផង។ បើ សង្ឃបានឲ្យមានត្ថ ខ្សាត្រី ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣ហើយ ការឲ្យមានត្ថនោះ គាប់ ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

(មានត្ថាហមូលាយបដិកស្សនាទិ)

(មានតួចារិកមូលាយបដិកស្សនាទិ)

[៤២៩] ឧទាហរណ៍នោះកំពុងប្រព្រឹត្តមានតួ ក៏ត្រូវអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ។ ឧទាហរណ៍នោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាប់ត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ហើយបិទបាំងទុក១១ប្រាំ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានតួ ក៏ត្រូវអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាហរណ៍នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាប់ត្តិខាងដើម ហើយសឹមឲ្យមានតួ ៦រាត្រីចុះ។

[៤៣០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ។ បេ។

[៤៣១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាប់ត្តិខាងដើម យ៉ាងនេះ។ បេ។

[៤៣២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានតួ ៦រាត្រី យ៉ាងនេះ។ បេ។ សង្ឃឲ្យ។ បេ។ សង្ឃបានឲ្យមានតួ ៦រាត្រី ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ការឲ្យមានតួនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

(អញ្ញាណរហមូលាយបដិកស្សនាទិ)

(អញ្ញាណរហមូលាយបដិកស្សនាទិ)

[៤៣៣] ឧទាហរណ៍នោះ បានសន្សំមានតួរួចហើយ គួរដល់អញ្ញាណកម្ម ក៏ត្រូវអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ។ ឧទាហរណ៍នោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាប់ត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ហើយបិទបាំងទុក១១ប្រាំ។ បេ។ ខ្ញុំនោះ សន្សំមានតួរួចហើយ គួរដល់អញ្ញាណកម្ម ក៏ត្រូវអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាហរណ៍នោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាប់ត្តិខាងដើម ហើយសឹមឲ្យមានតួ ៦រាត្រីចុះ។

[៤៣៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ។ បេ។

[៤៣៥] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាប់ត្តិខាងដើម យ៉ាងនេះ។ បេ។

[៤៣៦] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានតួ ៦រាត្រី យ៉ាងនេះ។ បេ។ ឲ្យ។ បេ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានតួ ៦រាត្រី ដល់ឧទាហរណ៍ ចំពោះអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ការឲ្យមានតួនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

[៤៣៧] ឧទាហរណ៍នោះ បានសន្សំមានតួរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្ចាស់អារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាប់ត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក១១ប្រាំ។ បេ។ ខ្ញុំនោះ សន្សំមានតួរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃធ្វើអញ្ញាណកម្ម ដល់ឧទាហរណ៍ចុះ។

(បក្ខប្បដិច្ចន្តអញ្ញាណៈ)

(បក្ខប្បដិច្ចន្តអញ្ញាណៈ)

[៤៣៨] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យអញ្ញាណកម្មយ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាហរណ៍នោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្ក រៀងស្នាម្នាម ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជូលឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាប់ត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ហើយបិទបាំងទុក១១ប្រាំ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខប្បដិច្ចន្តនឹងសង្ឃ ចំពោះអាប់ត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក១១ប្រាំ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខប្បដិច្ចន្ត ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាប់ត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក១១ប្រាំ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិខាងដើម ចំពោះអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ និងចំពោះអាប់ត្តិខាងដើម សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាប់ត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ជាតិសុក្រវិស្សន្ត ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ និងចំពោះអាប់ត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានតួ ក៏ត្រូវអាប់ត្តិ១ ក្នុង

កិច្ច។ អញ្ជានកម្ម របស់ឧទាយិកិច្ច គាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកំរប់បីដងផង។ បើ សង្ឃបានឲ្យអញ្ជានកម្ម របស់ឧទាយិកិច្ច អញ្ជានកម្មនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

ចប់ អំពើដែលធ្វើទឹកសុក្តឲ្យឃ្លាតចេញ។

(បរិវាស ទី២)

CS vin.cv.03.02 | ភាគ ទី៩

(២. បរិវាសោ)

(អគ្គសមោធានបរិវាស)

CS vin.cv.03.02.01 | ភាគ ទី៩

(អគ្គសមោធានបរិវាសោ)

[៤៤០] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទ្រុប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ អាបត្តិ២ បិទបាំងទុក២ថ្ងៃ អាបត្តិ៣ បិទបាំងទុក៣ថ្ងៃ អាបត្តិ៤ បិទបាំងទុក៤ថ្ងៃ អាបត្តិ៥ បិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ អាបត្តិ៦ បិទបាំងទុក៦ថ្ងៃ អាបត្តិ៧ បិទបាំងទុក៧ថ្ងៃ អាបត្តិ៨ បិទបាំងទុក៨ថ្ងៃ អាបត្តិ៩ បិទបាំងទុក៩ថ្ងៃ អាបត្តិ១០ បិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុផងគ្នាថា ម្ចាស់អារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ។ បើ អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ សង្ឃចូរឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ តាមដំបែង⁴⁰ អាបត្តិនោះ។

[៤៤១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្ក រៀងស្នាម្នាម ថ្វាយបង្គំបាទាព្រះភិក្ខុចាស់ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្តងអញ្ជូលឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ។ បើ អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ តាមដំបែងអាបត្តិនោះ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាកំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាកំរប់បីដងផង។

[៤៤២] ភិក្ខុអ្នកឆ្លាត ប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ។ បើ អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមដំបែងអាបត្តិនោះ។ បើមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ មានឈ្មោះដូច្នោះ តាមដំបែងអាបត្តិនោះចុះ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ។ បើ អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមដំបែងអាបត្តិនោះ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ មានឈ្មោះដូច្នោះ តាមដំបែងអាបត្តិនោះ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ ការឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ មានឈ្មោះដូច្នោះ តាមដំបែងអាបត្តិនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកំរប់ពីរដងផង។ បើ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាកំរប់បីដងផង។ បើ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុ ឈ្មោះដូច្នោះ តាមដំបែងអាបត្តិនោះហើយ ការឲ្យសមោធានបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

(សព្ទចិរ្យដ៏ច្នួនអគ្គសមោធាន)

CS vin.cv.03.02.02 | ភាគ ទី៩

(សព្ទចិរ្យដ៏ច្នួនអគ្គសមោធាន)

[៤៤៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទ្រុប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ អាបត្តិ២ បិទបាំងទុក២ថ្ងៃ អាបត្តិ៣ បិទបាំងទុក៣ថ្ងៃ អាបត្តិ៤ បិទបាំងទុក៤ថ្ងៃ អាបត្តិ៥ បិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ អាបត្តិ៦ បិទបាំងទុក៦ថ្ងៃ អាបត្តិ៧ បិទបាំងទុក៧ថ្ងៃ អាបត្តិ៨ បិទបាំងទុក៨ថ្ងៃ អាបត្តិ៩ បិទបាំងទុក៩ថ្ងៃ អាបត្តិ១០ បិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្ចាស់អារុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ។ បើ អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក១០ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនេះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគ។ ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃចូរឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ តាមដំបែងអាបត្តិទាំងនោះចុះ។

[៤៦៧] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរសង្ឃ រៀងស្នាម្នាម សំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្ទះអញ្ជូលឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា ច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តី សង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់រាត្រី បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមសុទ្ធនុបវិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ អាបត្តិទាំងនោះ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង។

[៤៦៨] ត្រូវភិក្ខុអ្នកឆ្លាត ប្រតិពល ផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធនុបវិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ទាំងនោះ។ បើកម្មមានកាលគួរ ដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យសុទ្ធនុបវិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ នេះជាពាក្យផ្ទៀង សង្ឃ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ដ្បិតភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមាន សេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធនុបវិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ។ សង្ឃឲ្យសុទ្ធនុបវិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះ ដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ។ ការឲ្យសុទ្ធនុបវិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណាទេ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង។ ខ្ញុំពោល សេចក្តីនេះ ជាគំរប់ពីរដងផង។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគំរប់បីដងផង។ សុទ្ធនុបវិវាស សង្ឃបានឲ្យដល់ភិក្ខុ មានឈ្មោះដូច្នោះ ចំពោះ អាបត្តិទាំងនោះហើយ ការឲ្យសុទ្ធនុបវិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយ អាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ។

[៤៦៩] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធនុបវិវាសយ៉ាងនេះ។ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសយ៉ាងនេះ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធនុ បរិវាស ដូចម្តេចខ្លះ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ឃយ ក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ឃយ ក្នុងទីកំណត់រាត្រី ហើយសង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធនុបរិវាសចុះ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនដឹងទី កំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មិនសង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ឃយក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ ត្រូវឲ្យសុទ្ធនុបរិវាសដែរ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញ ខ្លះ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ឃយខ្លះ សង្ឃយ តែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី ហើយសង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធនុ បរិវាសដែរ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ឃយក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ឃយខ្លះ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធនុបរិវាសដែរ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទី កំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ មិន សង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ឃយក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ឃយខ្លះ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធនុបរិវាសដែរ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ឃយខ្លះ សង្ឃយក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ឃយខ្លះ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធនុបរិវាសដែរ។ ម្ចាស់ភិក្ខុ ទាំងឡាយ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធនុបរិវាសយ៉ាងនេះឯង។

[៤៧០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដូចម្តេច។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រី មិនសង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនសង្ឃយក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចុះ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងទី កំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនសង្ឃយ ក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យបរិវាសដែរ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងតែទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញតែទីកំណត់រាត្រី សង្ឃយក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ឃយខ្លះ មិនសង្ឃយតែត្រង់ទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យ បរិវាសដែរ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសយ៉ាងនេះឯង។

ចប់បរិវាស។

(ចត្តាលីសកៈ ទី៣)

CS [vin.cv.03.03](#) | ភាគ ទី៩

(៣. ចត្តាលីសក់)

[៤៧១] សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ១រូបកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ។ បុរសនោះ បានត្រឡប់មកសូមឧបសម្បទានឹងភិក្ខុ ទាំងឡាយវិញ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូល ព្រះដ៏មានព្រះភាគ។

[៣៧២] ព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយសឹកចេញទៅ។ ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុ ដែលសឹកចេញទៅហើយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការដែលឲ្យបរិវាសអំពីមុន ដល់ ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថា ឲ្យល្អហើយ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថា នៅល្អហើយ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ។

ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកដដែល។ បើ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សង្ស័យ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ។ បើ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម។

[៥៥០] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ថ។ បេ។

[៥៥១] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ថ។ បេ។

[៥៥២] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជាតកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹកចេញទៅ។ បេ។ យើងបានសំដែង អំពីភិក្ខុដែលនៅបរិវាស ឲ្យពិស្តារហើយយ៉ាងណា ចំណែកភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ថ ប្រព្រឹត្តមាន និងគួរដល់អញ្ជាត បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ។

[៥៥៣] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អញ្ជាត ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយប្តេជ្ញានុសាសនាណាមួយ។ បេ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្នុត។ បេ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ។ បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់។ បេ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងខ្លះ មិនបានបិទបាំងខ្លះ។ បេ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ។ បេ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ។ បេ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ។ ភិក្ខុនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់។ ភិក្ខុនោះ អស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ។ បេ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន ដល់មកបួសជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុក។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុក ប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម។

(បរិមាណាទិវារអដ្ឋកៈ ទី៧)

CS [vin.cv.03.07](#) | [ភាគ ទី៩](#)

(៧. បរិមាណាទិវារអដ្ឋកំ)

[៥៥៤] ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងរាប់បាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ។ បេ។ មានចំនួនគួររាប់មិនបាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ។ បេ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះតែមួយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ។ បេ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះផ្សេងគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ។ បេ។ ជាអាបត្តិ មានចំណែកស្មើគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ។ បេ។ ជាអាបត្តិ មានចំណែកខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ។ បេ។ ជាអាបត្តិ ដែលកំណត់បាន (មិនច្រឡូកច្រឡំ) ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ។ បេ។ ជាអាបត្តិ ដែលច្រឡូកច្រឡំគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ។ បេ។

(ទ្វេភិក្ខុវារងកាទសកៈ ទី៨)

CS [vin.cv.03.08](#) | [ភាគ ទី៩](#)

(៨. ទ្វេភិក្ខុវារងកាទសកំ)

[៥៨៤]

រឿងអប្បធិច្ឆន្ទមានត្ត១ រឿងឯកាហបវិវាស១ រឿងទ្វីហ- តីហ-ចតុហ- បញ្ហាហបវិវាស១ រឿងបក្ខបវិវាស១ រឿងភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិ មានបិទបាំងអាបត្តិទុក ដរាបដល់១០ថ្ងៃ ជាទីបំផុត១ រឿងមាសបវិវាស១ រឿងមហាបរិសុទ្ធនុបវិវាស១ រឿងភិក្ខុកំពុងនៅបវិវាស ហើយសឹកចេញទៅ១ រឿងភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទាំងឡាយច្រើន ហើយរាប់បាន១ រឿងភិក្ខុពីររូបសំគាល់ ក្នុងអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសនោះ១ រឿងភិក្ខុពីររូប សង្ឃយក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស១ រឿងភិក្ខុពីររូប មានសេចក្តីយល់ឃើញថា អាបត្តិច្រឡក ច្រឡំគ្នា១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិច្រឡកច្រឡំគ្នា ថាអាបត្តិច្រឡកច្រឡំគ្នាមែន១ រឿងភិក្ខុពីររូបមាន សេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអសុទ្ធកាបត្តិ១ រឿងភិក្ខុពីររូប មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិនោះថា ជាសុទ្ធកាបត្តិមែន ហើយភិក្ខុ មួយរូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក១ រឿងភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយចៀសចេញទៅ១ រឿង ភិក្ខុពីររូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយត្រឡប់ទៅជាឆ្គង១ រឿងភិក្ខុពីររូប និយាយទៅនឹងសង្ឃ ដែលកំពុងសំដែងបាតិមោក្ខ១ រឿងសង្ឃទាញភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ១ដរាប (៩ជាអវិសុទ្ធិ ៩ជាវិសុទ្ធិ)១ ព្រះអាចារ្យទាំងឡាយ មានប្រក្រតីនៅក្នុងមហាវិហារ ដែលមាននៅក្នុងតម្កល្យភិក្ខុ (កោះលង្កា) ជាទីជ្រះថ្លា ថាអ្នកចែកនូវបទព្រះវិន័យ បានសំដែង (សមុច្ចយក្នុងក្នុងនេះ) ទុក ដើម្បីញ៉ាំងព្រះសទ្ធម្ម គឺព្រះពុទ្ធសាសនា ឲ្យតាំងនៅមាំមួន ជាអង្វែងទៅហោង។

ចប់ភាគ៩

មាតិកា

Index incomplete!

ចុល្លវគ្គ	លេខ ទំព័រ
ភាគ ទី១	១
កម្មក្នុងក្នុង:	១
និទានធម្មតិយភិក្ខុ	?
រឿងបណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ	១
ការទ្រង់បន្ទោសបណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ	៣
ការទ្រង់បន្ទោស និងទ្រង់ធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ	៥
(សង្ឃធ្វើ) តជ្ជនីយកម្ម ដល់បណ្តុកភិក្ខុ និងលោហិតភិក្ខុ	៧
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	១១
តជ្ជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	១៥
ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	១៩
តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	២៣
ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម	២៥
និយស្សកម្ម រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ	២៩
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៣៣
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	៣៧
ការធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	៤១
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	៤៣
និយស្សកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	៤៥
និយស្សកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់	៤៧

ការរម្ងាប់និយស្យកម្ម	៤៩
បញ្ហាជនីយកម្ម រឿងអស្សជិក្ខុ និងបុនព្វសុភកិក្ខុ	៥១
ការធ្វើបញ្ហាជនីយកម្ម	៦៥
បញ្ហាជនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	៦៩
បញ្ហាជនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	៧១
ការធ្វើបញ្ហាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	?
ការធ្វើបញ្ហាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	?
ការធ្វើបញ្ហាជនីយកម្ម ដល់អស្សជិក្ខុ និងបុនព្វសុភកិក្ខុ	?
ការធ្វើបញ្ហាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥	?
ការរម្ងាប់បញ្ហាជនីយកម្ម	?
បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ	?
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	?
បដិសារណីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	?
វត្ថុ ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម	?
វិធីញ្ញាងសុធម្មភិក្ខុដ៏មានអាយុឲ្យសូមខមាទោស	?
បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	?
ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម	?
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ	?
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ឆន្ទភិក្ខុ	?
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	?
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	?
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	?
ការប្រព្រឹត្តិដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម	?
ឆន្ទភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ	?
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	?
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់	?
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម	?
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ	?
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	?
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	?
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	?
ការប្រព្រឹត្តិដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម	?
ឆន្ទភិក្ខុគឺសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ	?
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	?
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់	?
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម	?
រឿងអវិជ្ជភិក្ខុ និយាយអំពីទិដ្ឋិអាក្រក់	?

រឿងអវិជ្ជាភិក្ខុ និយាយអំពីទោសរបស់កាម	?
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់	?
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌	?
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌	?
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣	?
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក	?
រឿងអវិជ្ជាភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់	?
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់	?
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់	?
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម	?
ឧទ្ទាននៃកម្មក្នុងន្ទក	?
បារិវាសិកក្នុងន្ទក:	?
រឿងពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	?
ការទ្រង់បន្ទោសពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	?
ការប្រព្រឹត្តិដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	?
វត្ថុរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	?
វត្ថុរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២១១
រឿងព្រះឧបាសិក្រាបបង្គំទូលសួរពីការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ	២១២
វត្ថុរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស	២១៣
រឿងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ	២១៤
វត្ថុរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ	២១៦
វត្ថុរបស់មានគ្នារហភិក្ខុ	២២២
វត្ថុរបស់ភិក្ខុអ្នកប្រព្រឹត្តមានត្ថ	២៣០
វត្ថុរបស់អញ្ញានរហភិក្ខុ	២៤០
ឧទ្ទាននៃបារិវាសិកក្នុងន្ទក	២៤៥
សមុច្ចយក្នុងន្ទក:	២៤៨
រឿងឧទាយី ត្រូវអាបត្តិឈ្មោះសញ្ជេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ	២៤៨
ការឲ្យមានត្ថ	២៤៩
ការសូមអញ្ញាន	២៥៣
អញ្ញានកម្ម	២៥៤
ការឲ្យឯកាហបរិវាស	២៤៧
ការឲ្យមានត្ថ	២៦០
ការសូមអញ្ញានកម្ម	២៦៥
អញ្ញានកម្ម	២៦៧
ការសូមបញ្ជាហបរិវាស	២៧១
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៧៣
មូលាយបដិកស្សនា	២៧៥

ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៧៩
មូលាយបដិកស្សនា	២៨១
ការសូមមានត្ថ	២៨៥
ការឲ្យមានត្ថ	២៨៧
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	២៩១
មូលាយបដិកស្សនា	២៩៣
ការសូមមានត្ថ	២៩៧
ការឲ្យមានត្ថ	២៩៩
ការសូមអញ្ជានកម្ម	៣០៣
អញ្ជានកម្ម	៣០៦
ការសូមបក្ខបរិវាស	៣០៩
ការឲ្យបក្ខបរិវាស	៣១០
ការសូមមូលាយបដិកស្សនា	៣១៣
មូលាយបដិកស្សនា	៣១៤
ការឲ្យសមោធានបរិវាស	៣១៧
ការឲ្យមានត្ថ	៣២២
មូលាយបដិកស្សនា	៣២៥
ការសូមអញ្ជានកម្ម	៣២៦
អញ្ជានកម្ម	៣៣១
ការឲ្យសមោធានបរិវាសតាមតម្លៃអាបត្តិ	៣៣៦
ការសូមទ្វេមាសបរិវាស	៣៤២
ការឲ្យទ្វេមាសបរិវាស	៣៤៥
ត្រូវ (ភិក្ខុនោះ) នៅបរិវាសពីរខែ	៣៤៩
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ	៣៥១
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ថ	៣៥៥
សង្ឃត្រូវឲ្យមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុ	៣៥៩
មាសបរិវាសសង្ឃត្រូវឲ្យដល់ភិក្ខុ	៣៦១
ការឲ្យមាសបរិវាស	៣៦៣
ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរខែ	៣៦៧
ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរខែ	៣៧១
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ថ	៣៧៣
ការឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស	៣៧៧
សុទ្ធន្តបរិវាស	៣៧៩
បរិវាសរបស់ភិក្ខុឆ្លុតជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៣
បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៥
ការប្រព្រឹត្តមានត្ថរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៧

អព្ភានកម្មរបស់ភិក្ខុដែលសឹកចេញមិនលូតលាស់ឡើង	៣៨៩
(សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម	៣៩១
សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឲ្យមានត្ថ	៣៩៦
(សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម	៤១០
ភិក្ខុគួរដល់មានត្ថ ប្រព្រឹត្តមានត្ថ និងគួរដល់អព្ភានកម្ម	៤២៥
(សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម	៤២៧
សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ថដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប	៤១៨
ភិក្ខុទាំងនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ	៤៣២
ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ	៤៤០
ឧទ្ទាននៃសមុច្ឆយក្នុងភិក្ខុ	៤៥៣

- 1) ភិក្ខុពីររូបនេះនៅក្នុងពួកធម្មតិយភិក្ខុ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា សូម្បីតែសិស្សគណៈរបស់ភិក្ខុពីររូបនោះ ក៏គេហៅថា បណ្ណក និងលោហិតកដែរ។
- 2) កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុដែលគួរគម្រាម។
- 3) អាបត្តិដែលសំដែងមិនដាច់ អដ្ឋកថាថា បានដល់អាបត្តិពីរកង គឺបារាជិក១ សង្ឃាទិសេស១ តែសារត្ថទីបនីដីកាថា អាបត្តិដែលមិនមែនជា ទេសនាគាមិនីក្នុងទីនេះ សំដៅយកអាបត្តិបារាជិកតែម្យ៉ាង ព្រោះតជ្ជនីយកម្ម សង្ឃធ្វើដល់ភិក្ខុ ដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសប៉ុណ្ណោះ មិនមែន ធ្វើដល់ភិក្ខុ ដែលត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ។
- 4) ក្នុងទីឯទៀត លោកសំដៅយកអាបត្តិបារាជិក និងសង្ឃាទិសេស ប៉ុន្តែក្នុងទីនេះ សំដៅយកអាបត្តិសង្ឃាទិសេសតែម្យ៉ាង ហេតុនេះ សង្ឃមិនត្រូវ ធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ សង្ឃត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មបាន ចំពោះតែត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ (សារត្ថទីបនីដីកា)។
- 5) ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវសូមឱកាស ភិក្ខុណាមួយដែលមានទោសដើម្បីចោទភិក្ខុនោះ។
- 6) ស្មត សុភាពរាបទាប
- 7) កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើឲ្យថយ យស។
- 8) ភិក្ខុដែលល្ងង់ មិនឆ្លាសនោះ ត្រូវសូមនិស្ស័យ ហើយនៅអាស្រ័យនឹងគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួន មិនត្រូវនៅ ដោយនិស្ស័យមុត្តកទេ។
- 9) ចត្រង្គមានក្រឡា៨
- 10) ចត្រង្គមានក្រឡា១០។ ន័យខ្លះប្រែថា បាយខុំ
- 11) ចត្រង្គគ្មានក្តារ លេងតែមាត់ទេ។
- 12) ប្រហែលជាលេងបិទមុខ បិទពួន។
- 13) កម្មដែលសង្ឃត្រូវបណ្តេញ ឬបំបរបងភិក្ខុដែលមានទោសឲ្យចេញពីទីអាវាស។
- 14) ការលើសនឹងសិក្ខាបទ ដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងកាយទ្វារ ហៅថា អនាចារផ្លូវកាយ (អដ្ឋកថា)។
- 15) ការបៀតបៀន បានខាងការបំផ្លាញ ពង្រេច ដោយមិនប្រឹងសិក្សាសិក្ខាបទ ដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ។

16)

មិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ បានដល់ការចិញ្ចឹមជីវិត មានស្បៀងស្បៀន ស្តីអំពីអរិយធម៌ដើម ដោយអំណាចអនេសនា មានវេជ្ជកម្មដែលទ្រង់ហាមជាដើម។

17)

មិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា បានដល់ទទួល និងប្រាប់ដំណឹងរបស់ពួកគ្រហស្ថជាដើម (ទូត)។

18)

អដ្ឋកថា ថា សូម្បីប្រកបដោយអង្គ១ ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដែរ។

19)

ភិក្ខុជាអ្នកទទួលបម្រើរបស់សង្ឃ ដែលត្រូវចាត់ឲ្យទៅ តាមពិនិត្យមើលការ ឬជួយសូមទោស គឺជាអ្នកដំណាងសង្ឃ។

20)

ក្នុងអដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ពណ៌ស មិនបានកាត់ដោយផង មានជាយជាផ្កាផង។

21)

មិនត្រូវទ្រទ្រង់សំពត់ទាំងឡាយ មានសំពត់ដែលគេក្រងដោយស្បូវជាដើម។

22)

បរិវាស មាន៤យ៉ាង គឺអប្បជិច្ចន្តបរិវាស១ បដិច្ចន្តបរិវាស១ សុទ្ធន្តបរិវាស១ សមោធានបរិវាស១។ ឯអប្បជិច្ចន្តបរិវាសនោះ បានសំដែងរួចហើយ ក្នុងមហានិទ្ទេស នៃមហានិទ្ទេស ចំណែកបរិវាស៣ទៀតនោះ មានសេចក្តីពិស្តារក្នុងសមុច្ចយក្ខន្ធក។

23)

លំដាប់ភត្ត មានខន្ធសភត្តជាដើម ដែលសង្ឃត្រូវចែកឲ្យដល់ខ្លួនក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយខ្លួនក៏លះបង់ភត្តនោះ គឺប្រាប់ឲ្យចែកដល់ភិក្ខុដទៃសិន ចំណែកខ្លួន នឹងសូមទទួល ក្នុងថ្ងៃតទៅ។

24)

ទទួលចែកភត្ត ដែលខ្លួនត្រូវបានតាមលំដាប់ស្សាបាន

25)

អដ្ឋកថាថា មិនត្រូវធ្វើជាឧបជ្ឈាយ៍ ឲ្យឧបសម្បទា ដល់កុលបុត្ត ប៉ុន្តែ បើបានដាក់វត្ថុហើយ នឹងឲ្យឧបសម្បទា ក៏គួរ។ មិនត្រូវធ្វើជាអាចារ្យ សូត្រ កម្មវាចា កាលបើគ្មានភិក្ខុដទៃ ភិក្ខុនោះបានដាក់វត្ថុហើយ សូត្រកម្មវាចាក៏គួរ។

26)

មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ដល់ភិក្ខុជាអាគន្ធក ភិក្ខុឯណាបានកាន់និស្ស័យទៅហើយ ត្រូវប្រាប់ភិក្ខុអស់នោះថា ខ្ញុំធ្វើនិយកម្ម ត្រូវលោកកាន់យក និស្ស័យ ក្នុងសំណាក់ព្រះថេរៈឯណោះចុះ កុំមកធ្វើវត្ថុដល់ខ្ញុំឡើយ វេលាចូលស្រុក កុំមកលាខ្ញុំឡើយ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយ គេនៅតែធ្វើ នោះ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវអាបត្តិទេ។

27)

មិនត្រូវទទួលសាមណេរឯទៀត ទុកជាសាមណេរដែលខ្លួនបំបួសហើយ ក៏ត្រូវហាមថា ខ្ញុំធ្វើនិយកម្ម កុំមកធ្វើវត្ថុដល់ខ្ញុំឡើយ។ បើបានហាម យ៉ាងនេះហើយ សាមណេរអស់នោះ នៅតែធ្វើ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ មិនត្រូវអាបត្តិឡើយ។

28)

បារិវាសិកភិក្ខុគិតថា អញនឹងអង្គុយឆាន់ក្នុងវត្តនេះ ហើយនឹងរាប់រាត្រីទាំងឡាយ កាលបើអញចេញទៅបិណ្ឌបាត នឹងប្រទះភិក្ខុក្នុងស្រុក កាលបើអញមិនប្រាប់ នឹងដាច់រាត្រី បារិវាសិកភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្កាន់បិណ្ឌបាត មកដើម្បីខ្លួន ដោយហេតុនេះឯង។ ទុកជាប្រើឲ្យ សាមណេរចំអិន ហើយឆាន់ ក្នុងវត្ត ដោយអធ្យាស្រ័យថា កុំឲ្យអ្នកណាមួយ ដឹងសោះឡើយ ដូច្នោះ ក៏មិនបាន បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវតែចូលទៅ បិណ្ឌបាតក្នុងស្រុក។

29)

អាវាស បានដល់ទិសេនាសន ដែលគេធ្វើសម្រាប់នៅ។

30)

អនាវាស បានដល់រាន សម្រាប់ទុកអម្បោស រានសម្រាប់ទុកឧស រោងទឹក បង្គន់ និងក្លោងទ្វារ ជាដើម។

31)

គឺនៅជាមួយនឹងភិក្ខុ ជាបកតត្ត ក្នុងលំនៅដែលមានដម្បូលមួយរួមគ្នា។

32)

គឺនៅតែឯង មិនបាននៅក្នុងអាវាស ដែលមានភិក្ខុជាបកតត្ត។

33)

គឺមិនប្រាប់ ការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត ដល់ភិក្ខុផងគ្នា មានអាគន្ធកភិក្ខុជាដើម។

34)

អដ្ឋកថា ថា គឺនៅក្នុងទីមានដម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត។

35)

នៅតែម្នាក់ឯង គឺនៅក្នុងទី ដែលគ្មានសង្ឃជាគ្នា។

36)

គឺមិនប្រាប់ ថាខ្លួនជាមានតួចារិកភិក្ខុ ដល់អាគន្ធកភិក្ខុ ជាដើម។
37)

គឺមិនគ្រប់ចំនួនសង្ឃ តាំងពីស្រូវឡើងទៅ។
38)

អាបត្តិប្រកបដោយចិត្តក្លែង ហៅថា សញ្ជេតនិក ការញ៉ាំងទឹកសុក្ក ឲ្យឃ្លាតចេញ ហៅថា សុក្កវិសដ្ឋិ
39)

ពាក្យថា អញ្ជានកម្ម បានខាង កម្មដែលសង្ឃហៅរកបារិវាសិកភិក្ខុ មកជាបកតត្តភិក្ខុវិញ។
40)

គឺតាមចំនួនថ្ងៃ ដែលបិទក្រោយបង្អស់។
41)

ទីនេះ សំដៅយកតែត្រឹមអាបត្តិសង្ឃាទិសេស៣។
42)

បរិវាស មានបរិសុទ្ធិជាទីបំផុតនោះ ប្រៀបដូចជាភិក្ខុមួយរូប ឬសបាន៧ខែ តែ៣ខែខាងដើម ភិក្ខុនោះ នឹកឃើញថា ខ្លួនបរិសុទ្ធ ឥតមានត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៤ខែខាងចុង ភិក្ខុនោះដឹងខ្លះ សង្ស័យខ្លះ ថាខ្លួនមិនបរិសុទ្ធ តែមិនដឹងកំណត់អាបត្តិ និងកំណត់រាត្រីជាដើម ត្រូវធ្វើ
បរិវាស៤ខែ គឺរាប់ថ្ងៃឲ្យទល់នឹងថ្ងៃដែលបរិសុទ្ធ ហៅថា សុទ្ធន្តបរិវាស។
43)

អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ដែលច្រឡកច្រឡំ ដោយលហុកាបត្តិ មានមូល្យថ្មីជាដើម (អដ្ឋកថា)។
44)

ពួកលហុកាបត្តិ មានមូល្យថ្មីជាដើម ហៅថា សុទ្ធកាបត្តិ (អដ្ឋកថា)។